

AGGR- CENTRUL LOCAL GALAȚI
GRĂDINIȚA CU PP. PINOCCHIO GALAȚI
GRĂDINIȚA CU PN. NR 20 GALAȚI

TRIFOIUL PRIETENIEI

MARTIE 2017

AGGR- CENTRUL LOCAL GALAȚI
GRĂDINIȚA CU PP. PINOCCHIO GALAȚI
GRĂDINIȚA CU PN. NR 20 GALAȚI

TRIFOIUL PRIETENIEI

GALAȚI 2017

**Prezenta antologie de texte a rezultat în urmă desfășurării
acțiunilor lunii martie**

„Ziua Trifoiului,,

din cadrul AGGR- Centrul Local Galați

Martie 2017

Colectivul de redacție:

*Medeea Neguțescu-Președinta Asociației Ghidelor și Ghizilor din
România*

Prof. Oana Iuliana Enache- inspector școlar educație timpurie

Prof. Tolea Luiza Doina

Prof. Florea Dochița

Tehnoredactare computerizată:

Prof Tolea Luiza

ISBN 978-973-0-24504-2

Tipar executat la Tipografia OPANIS

Tel.: 0727.837.844 ; 0743.901.318

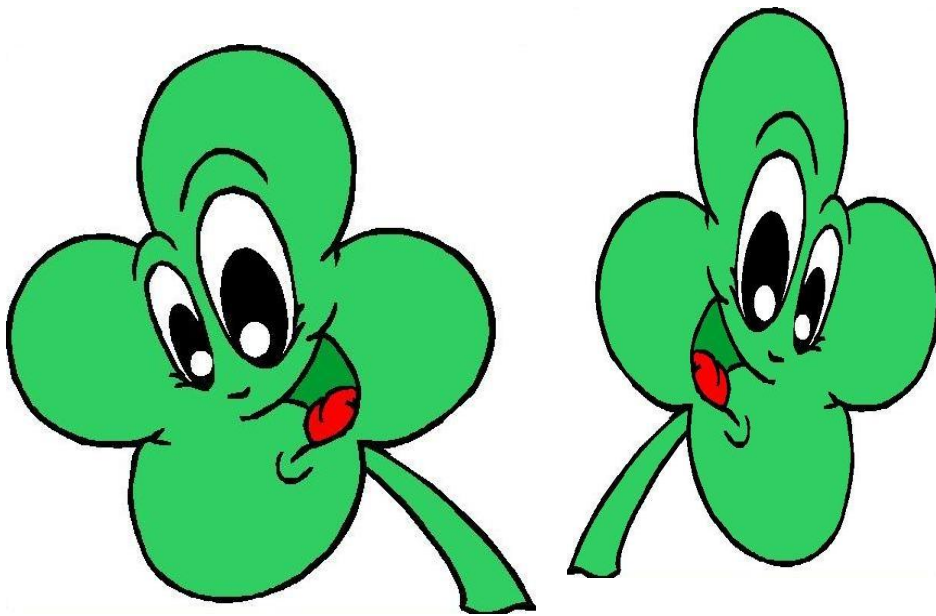
www.tipografieopanis.ro

CUPRINS

Nr crt	Denumirea articolului/autor	pag
1	Motto	7
2	Un prieten e un dar- Insp școlar,prof. Oana Enache	8-9
3	Despre prietenie și fericire- Președinte AGGR- Medeea Neguțescu	10-12
4	Cântece	13
5	Ce să fiu?- prof. Condrea Viorica	14
6	Rândunica-prof. Condrea Viorica	15
7	Dedicație mamei-prof. Nechita Carmen Svetlana	16
8	Poezii	17
9	Familia mea- Prof. Condrea Viorica	18
10	Zi de primăvară- Prof. Condrea Viorica	19
11	Prietenul meu, pomul- prof. Tolea Luiza	20
12	Florile- prof. Nicoleta Mutu	21
13	Ghiocelul- Prof. Nicoleta Mutu	21
14	Furnicuța și greierașul- Inst. Cuculea Bratosin Mariana	22
15	Fluturașul- Inst. Cuculea Bratosin Mariana	23
16	Copilărie-Inst. Cuculea Bratosin Mariana	23
17	Trifoiul prieteniei- prof. Târcavu Rodica	24
18	Vine primăvara- prof. Gabriela Maroca	25
19	Mereu prieteni- Prof- Hondrilă Lăcrămioara	26
20	Prietenie- Prof- Hondrilă Lăcrămioara	26
21	În țara prieteniei- Prof- Hondrilă Lăcrămioara	27
22	Prietenia floare rară- Prof- Hondrilă Lăcrămioara	28
23	Trifoiul- prof.Dragu Daniela	28
24	Prietenia floare rară- elevă Draga Denisa	29
25	Prietenii ghizi- Prof.Tolea Luiza	30
26	Ploaie cu....amici- Prof Pagu Roxana Nicoleta	31
27	Despre noi, prietene.....Prof Pagu Roxana Nicoleta	31
28	Micii ecologiști- Educ. Tarbuc Ilinca	32
29	Pomul și copilul- Educ Tarbuc Ilinca	32
30	Prietenia- elevă Silvia Draga	33
31	JOCURI	34
32	Alege-ți prietenul- Prof Mogoș Ionica	35-36

33	Ne alintăm numele- Prof. Stoian Todora	37
34	Pălăria magică pentru soluții- prof.Ion Simona Axenia	38-40
35	Jocuri de cunoaștere și prezentare- Prof. Stratulat Nina Dana	41-42
36	Bomboana buclușă- prof Petre Adina Luminița	43
37	Ghemul magic- prof Petre Adina Luminița	44
38	Joc interactive pentru fixare, consolidare și evaluare în grădiniță- prof. Carp Anca	45-46
39	Ghemul prieteniei- prof Drugan Vasilica	47-48
40	Jocul împărțit , fiind prima etapă a socializării- Prof Ene Romina Loredana	49-50
41	Împreună -sau Eu primul- prof Florea Dochia	51-57
42	POVEȘTI	58
43	O zi în parc- prof Mogos Ionica	59-60
44	Unde a dispărut prietena Gâscă?- prof Petroiu Daniela	61-62
45	Zăpada și ghiocelul- prof Petroiu Daniela	63
46	Povestea ghiocelului- Prof Tradafir Aura Doina	64-65
47	Povestea Babelor și a babei Dochia- Prof Tradafir Aura Doina	66-67
48	Capra cu trei iezi(versuri)- prof. Toader Raluca	68-70
49	Gâsca zburătoare- prof Stoian Todora	71-73
50	Prietenul adevărat- prof. Gheorghe Anca Andreea	74
51	Lăcomia pedepsită- prof. Buleandă Silvia	75
52	Scufița Rosie(versuri)- prof. Stoian Todora	76-79
53	Povestea lui,, Mulțumesc”- prof. Gabriela mosoca	80-81
54	Paștele în poieniță- prof. Gabriela Mosoca	82-
55	Fetița și picătura- prof. Ion Axenia Simona	83-84
56	Adevăratele bijuterii ale prințesei- elevă Ion Elena Bianca	85-86
57	Om bun și om rău- prof Petre Alina Luminița	87
58	Povestea unei buburuze- Prof Stratulat Nina Dana	88-89
59	Vermișorul Merlin- Prof. Ichim Oana Cristiana	90-91
60	Veve și Rița- prof Ichim Oana Cristiana	92
61	Căsuța din oala(versuri)- prof. Pascale Alina/Sbangu Andreea	93-100
62	Doi prieteni- prof Tolea Luiza	101-102
63	Cuza Vodă și sultanul- prof. Enuță Mihaela	103-107
64	REFERATE/MAXIME/DIVERSE	108-
65	Relații de prietenie, colaborare,socializare în cadrul grupului- prof Trofin Virginia	109-

		114
66	Citate cèlebre despre prietenie- prof Șorea Aurica	115- 117
67	Prietenul la nevoie se cunoaște- Educ Hondriță Lacrămioara	118
68	Prietenia- Amalgam de cuvinte- prof. Dumitru Emanuela Mihaela	119
69	Importanța jocului în viața copilului- prof Lăcustă Nicoleta	120- 122
70	Mama, cel dintâi cuvânt!- Prof Crăciunescu Giorgiana	123
71	Prococările prieteniei- prof Calciu Katalin Agnes	124- 126
72	Petale de măștișor- Prof Ciobotaru Adriana	127- 128
73	Copilul și relațiile de prietenie- prof Pascale Alina/ Sbangu Andreea	129- 130
74	Martie- luna trifoilului- prof Enuta Mihaela	131- 135
75	Prietenul- eleva Silvia Draga	136
76	Flopi si apa- prof Enuta Mihaela	137- 140

MOTTO:

*„Ce este, în fond, prietenia,
dacă nu acel minunat privilegiu
în care adevărul se poate odihni?”*

Dan Puric

Un prieten e un dar

Așa ar spune un cântecel care le îndrumă copiii pașii spre floarea rară a prieteniei.

Prietenia necesită timp, cunoaștere și implicare. Pentru a înțelege este necesar mai întâi să descoperi, iar un prieten trebuie înțeles, deci mai întâi descoperit. Prin însăși natura umană suntem creați să fim sociali, să interacționăm. Teama de singurătate și nevoia de apartenență sunt de cele mai multe ori motive pentru care ne străduim să atragem în jurul nostru alți semeni sau să ne împărtășim gândurile, emoțiile, temerile și bucuriile cu alții.

Prietenia înseamnă mai mult decât interacțiune. „Oamenii nu mai au timp să cunoască. Dacă vrei un prieten, îmblânzește-mă!” – îi spuse vulpea Micului prinț (Antoine de Saint Exupery). Prietenia înseamnă empatie, prezență la bine și la greu, timp și răbdare alocate unei alte persoane decât tu însuși. Este pasul făcut peste orgoliul personal și peste propria ființă spre o altă creație divină.

Roadele prieteniei merită, însă, tot efortul. Copiii care reușesc să își construiască relații de prietenie cresc armonios și echilibrați sufletește, au încredere mai mare în forțele proprii și trec mai ușor peste provocările vieții, pentru că nimic nu poate înlocui o mână blândă și sinceră care să te sprijine la greu sau un strigăt de fericire al împărțirii bucuriilor cotidiene.

În fiecare zi să îi călăuzim pe cei mici în a descoperi frumusețea clipelor petrecute în compania altora și mai ales să descopere trăiri noi generate de aceste experiențe. Copii învață cu ajutorul adulților că prietenia se clădește în timp, cu multă răbdare și înțelegere, cu implicarea sufletului, pentru că lucrurile cu adevărat importante se simt, se trăiesc. Copiii trec, prin experiențele acumulate, peste reticențe legate de vârstă, diferențe sociale sau înfățișare, și învață să descopere omul frumos din spatele aparențelor.

Este important ca lecția prieteniei să fie predată de la vârste timpurii, pentru ca semințele comunicării, ale compasiunii și empatiei sădite în sufletul și în conștiința copiilor să aibă răgazul necesar să încolțească frumos, să crească în tihnă și să ofere societății omul valoros de care aceasta are atâta nevoie.

Inspector școlar,
Prof. Oana Enache
Inspectoratul Școlar Județean Galați

DESPRE PRIETENIE ȘI FERICIRE

Medeea NEGUȚESCU

Președinta Asociației Ghidelor

și Ghizilor din România

Motto: *”Fericirea este o problemă pe care nu trebuie să ți-o poți niciodată pentru tine. Fericirea are un sens și un conținut concret numai atunci când o anvizajezi pentru altul. De câte ori îți spui: «Dacă fac cutare lucru, dacă sacrific cutare slăbiciune, dacă trec cutare obstacol - sunt fericit!», de câte ori îți spui astfel, trăiești o iluzie, care te va face să suferi mai mult și mai deznădăjduit. Ne putem aranja conforturi, bucurii, plăceri, voluptăți, satisfacții, recompense - dar niciodată nu ne putem anticipa și realiza fericirea.*

E stranie această obiectivitate a fericirii. Este unul dintre puținele lucruri pe care nu izbutim să le realizăm singuri, pentru noi. Dimpotrivă; putem face un număr infinit de oameni fericiți, de un număr infinit de ori.” (Mircea Eliade – “Despre fericirea concretă”)

Există, cu siguranță, o legătură puternică între prietenie și fericire. Prietenia nu este un moft sau ceva ce se poartă doar un sezon, nu se cumpără și nu se vinde la supermarket, însă este cea mai valoroasă investiție pe care un om o poate face de-a lungul vieții sale. Un prieten alături de care să găsim mângâiere atunci când destinul ne oferă durere și tristețe sau cu care să împărtășim bucuria în momentele de fericire este, fără îndoială, cel mai frumos cadou, cel mai eficient remediu la care

putem apela.

Un om care trăiește înconjurat de prieteni este un om fericit. O prietenie adevărată implică valori precum respect, sinceritate, grijă, încredere, responsabilitate, iubire, generozitate, devotament și toleranță.

Voluntariatul ne oferă poate cele mai frumoase oportunități de a lega noi prietenii, de a ne transforma propria viață și comunitatea în care trăim în mod pozitiv, de a ne folosi calitățile și întregul potențial de care dispunem ca să ajutăm alți oameni, ca să oferim fericire semenilor noștri. Căci, până la urmă, ce poate fi mai înălțător decât să renunțăm la micile noastre plăceri meschine ca să dăruim prietenilor noștri un strop de fericire. Valoarea unei fapte bune este greu de măsurat și, de aceea, să faci cuiva un bine – să ajuți un om sărac sau bolnav, să oferi protecție și hrană unui animal, să aduci lumină în viața unui om cu un sfat sau cu un gest simplu, să donezi sânge – îți poate aduce ție, binefăcătorului, atâta împlinire și mulțumire sufletească. Cum spunea Mircea Eliade, putem face cu ușurință un număr infinit de oameni fericiți, de un număr infinit de ori. Voi când ați făcut ultima oară o faptă bună?

Una dintre cele mai frumoase sărbători internaționale dedicate prieteniei este Ziua Mondială a Gândirii (World Thinking Day), care este celebrată în fiecare an pe data de 22 februarie de peste 40 de milioane de ghizi și cercetași din întreaga lume, inclusiv din România. Reprezintă o zi specială când ghizii și cercetașii din diferite țări își trimit mesaje de prietenie și se gândesc unii la ceilalți, dar în special la aceia care suferă dintr-un motiv sau altul sau sunt defavorizați.

Înființată pe 1 martie 1991, Asociația Ghidelor și Ghizilor din România este o organizație dedicată tinerilor voluntari, cu precădere

fetelor și femeilor, dornici să-și trăiască viața într-un mod constructiv, să-și cultive cele mai alese calități umane, dar mai ales să cunoască farmecul prieteniei adevărate. Ghidismul oferă o aventură extraordinară care presupune o multitudine de conexiuni, de relații importante care ne îmbunătățesc viața, fie că vorbim de legăturile cu oamenii din jurul nostru, fie cu locurile de care suntem atașați, fie cu prietenii ghizi și cercetași aflați în diferite țări de pe glob. Ghidismul conferă o experiență unică de socializare care încurajează interacțiunea între oameni, voluntariatul și dezvoltarea sentimentelor de prietenie.

ASOCIATIA GHIDELOR SI GHIZILOR DIN ROMANIA - AGGR

ADRESA: Intrarea Maior Avram Zenovie Nr. 4, Ap. 1, Sector 3, Bucuresti

Adresa de corespondenta: OP 15, CP 60, Sector 1, Bucuresti

www.aggr.ro

E-mail: agg_romania@yahoo.com; international_romania@yahoo.com

Ce să fiu?

Moderato
mf

1. Mă în - treb cu ne - răb - da - re, ce să fiu când voi fi ma - re?
Sămi a - leg o me - se - ri - e, ca - re de fo - los să fi - e.
2. Dar mai bi - ne am răb - da - re, pâ - nă când voi creș - te ma - re
Și'o să - leg cum se cu - vi - ne, me - se - ri - a pen - tru mi - ne.

Refren:

Să fiu pă - du - rar? Sau ve - te - ri - nar? Să de - vin ac - tor, a - vi - a - tor?

Să mă fac zi - dar? Sau chiar bu - că - tar? Să mă fac fri - zer, sau pom - pi - er?

Rândunica

Versuri: E. Winterhalder

Muzica: Viorica Condrea

Allegro

mf

Rân - du - ni-că fru-mu - și - că, De ce fugi din ță-ra mea? Ori ți'e

fri-că mi-ti - ti - că, Că te'a - pu-că iar-na grea? Nu vezi, vi-ța frun-zu - li -

ța, În - că n'a în-găl-be - nit, Al - bi - ni - ța, mus-cu -

li - ța, pân - a - cu - ma n'au pie - rit!

Dedicație mamei

Prof. Nechita Carmen Svetlana

Grădinița nr 36 Galați

Tempo de vals

Text și muzică:
Ed: Nechita Carmen Svetlana

Măi - cu - ta mea mi - ești cea mai dragă
Căci tu - mi ve - ghezi
Via - ta mi - ai dat gin - dul cu - rat - Măi in - gri - jii

Via - ta mea n - trea - gă
Te voi iu - bi și pre - tu - i -
și o - cro - țit - Nu știu pe lume Măi fru - mos nu - me

Să te să - rut as vrea Căci azi e ziua ta. Tot ma - ma mea tu ești!
Chiar de im - bă - țri - nasti'

I Măicuta mea, mi-ești cea mai dragă
Căci tu-mi veghezi viața mea-ntrăgă.
Viața mi-ai dat, gândul curat
M-ai îngrijit și ocrotit.

Refren:

Te voi iubi și pretui
Să te sărut as vrea
Căci azi e ziua ta.

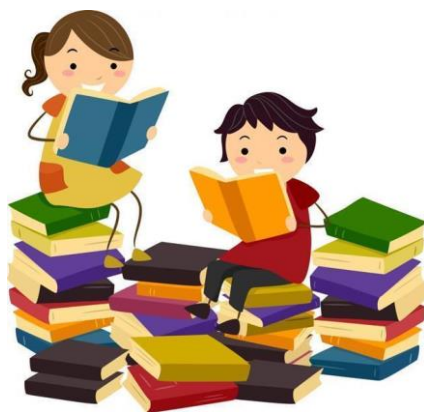
Nu știu pe lume
Măi frumoasă nume
Chiar de îmbătrânesc
Tot mama mea, tu ești!

II Cu mâinile alini durerea,
Cu ochii blinzi mângâii visarea.
Tu știi să cerți și apoi să ierți
De-aceea eu în multumesc!

Refren

POEZII

Familia mea

Educatoare Condrea Viorica - Grădinița PP „Licurici” Galați

Aș vrea să vă povestesc,

Că de mic îmi amintesc

Că mama mă legăna

Și cu glas duios cânta.

Iar acum ,că sunt mai mare,

Cu drag îi dau ascultare.

Tata m-a-nvățat cuvinte

Să rostesc ,să le țin minte,

Știe multe , e înțelept,

Nu exagerez, spun drept .

Bunica e minunată,

Face tort de ciocolată,

Iar în poveștile ei,

Găsesc zâne și chiar zmei.

Bunicul m-a sfătuit

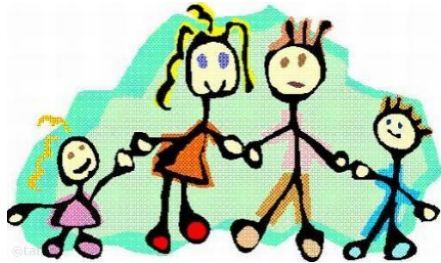
Să fiu sincer și cinstit,

Tolerant , politicos,

Prietenilor de folos.

Aceasta –i familia mea

Și sunt tare mândru de ea.

Zi de primăvară

Educatoare Condrea Viorica

Grădinița PP „Licurici” Galați

Într –o zi de primăvară

Am ieșit voios afară,

Să mă bucur de-o plimbare

Mângâiat de mândrul soare.

Dintr –un petic de zăpadă

Ies ca lumea să îi vadă,

Clopoței albi cu scufițe

Și tulpini de sârmulițe.

O să-i strâng într-un buchet-

E micuț, dar e cochet

Și cu drag îl dăruiesc

Mamei, fiindcă o iubesc!

Prietenul meu, pomul

Prof. Tolea Luiza

Grădinița cu PN nr 20 Galați

Pomișorul meu , iubit,
Foarte bine te-am gasit!
Drag prieten rămuros,
Mai înalt, mai viguros,
Cu flori albe de cireș,
Mândru sunt că și eu cresc.

Nu te-am plantat să te tai,
Te-am plantat ca să îmi dai
Cireșe roșii, parfumate
De multă lume lăudate.

Nu voi uita niciodată
Că la umbra-ți răcoroasă
Bunicul îmi spunea odată
O poveste însemnată, cu ...

„ A fost odată...”

Florile

Versuri de Nicoleta Mutu

Grădinița cu Program Prelungit Nr.9, Galati

În grădina casei mele
Au răsărit floricele
Peste zi când le-am privit
Mare minune, am văzut
Floricelele, vezi bine,
S-au mărit, cât palma de la mână.
Oare ce s-a întâmplat?
De-au crescut nemăsurat
Spune mama:

- Soarele, căldura mare, apa,
Au făcut minunea asta.

Ghiocelul

Versuri de Nicoleta Mutu

Grădinița cu Program Prelungit Nr.9 Galati

Ghiocel, micuț plăpând
Ce-ai răsărit, chiar acum,
Din zăpada rece, albă,
Vin copiii să te vadă

Ca să-ți spună toți voioși
Cât ești, tu, de frumos!
Și vorbești, acuma, iară,
Este, din nou, primăvară!

Furnicuța și greierașul

Inst. Cuculea Bratosin Mariana

Grădinița nr. 24 "Mugurel" Galați

Furnicuța, furnicuța
Cătu ești tu de harnică
Toată ziua tu trudești
Și niciun, nu lenești.

Greieraș, greieruț
Tu nu ești un harnic
Toată vara ai cântat
Vecina nu ți-ai ajutat.

-Ia, eu fac ce fac demult
Niciodată n-o ascult,
Pe vecina furnică
Care e o harnică

Fluturasul

Inst. Cuculea Bratosin Mariana

Gradinita nr. 24 “Mugurel”Galati

Fluturas, dragalas

Cum zbori tu, mai fluturas

Toata ziua pe campii

Printre florile hazlii

In arsita soarelui

In mireasma florilor

Tot mereu tu ratacesti

Nicicand tu, nu obosesti.

Copilarie

Inst. Cuculea Bratosin Mariana

Gradinita nr. 24 “Mugurel”Galati

Copilarie, copilarie

Izvor de bucurie,

In pasi repezi treci

Te pierzi in umbre reci.

Si-napoi nu vii

Ramai in amintiri

TRIFOIUL PRIETENIEI

Prof.Rodica Tîrcavu- Grădinița „ Codruța”Galați

Trifoiul prieteniei,
Cu drag, noi l-am cules.
Cu multă bucurie,
Că ne -ntâlnim ades!
La grădi sau la școală,
Noi zilnic ne vedem
Și țesem cu migală
În inimi un îndemn:
Fiți buni, fiți veseli, darnici,
Aproapele-ajutați!
Și în comunitate,
Mereu trăiți ca frați!
În week-end și vacanțe,
Voi oși la drum pornim.
Noi, locuri minunate,
Vrem să descoperim.
În tabere, excursii,
Frumoase drumeții,
Ne relaxăm cu jocuri
Și facem ghidușii...

Vine primăvara!

Prof. Inv. Prescolar Gabriela Maroca
Grădinița cu P.P. – Nanny-Galați

De ce vin berzele mamaie?
De ce cad picuri mici de ploaie?
Și norul ăsta-ntunecat
În grabă, unde a plecat?

Și floricele moi firave
De unde apar, în alb pictate?
Și fir roș-alb de mărțișor
De ce e-n pieptul tuturor?

De ce-i noroi pe toată ulița
Și-n pod suită săniuța?
De ce tot scuturi și aerisești
Iar pomii în alb îi vopsești?

Draga mea, fetiță scumpă,
Fiindcă iarna e pe ducă!
Am pus în pod sănioara
Fiindcă vine primăvara!

Câmpurile înverzesc,
Floricelele înfloresc.
Se-ntorc păsări călătoare
Și pe cer e mai mult soare.

Fluturași încep să zboare,
Iarna nu mai dă târcoale.
A fugit la Polul Nord
Cu omătul ei, cu tot.

Mereu prieteni

Hondrilă Lăcramioară

Grădinița cu PN nr 56 Galați

Suntem prieteni,

Suntem uniți,

Suntem frumoși și fericiți!

Mergem la Grădinița Veseliei,

De pe strada Prieteniei.

Învățăm să dăruim,

Chiar dacă nu mereu primim.

Căci Doamna Educatoare ne-a învățat:

Să fim Prieteni cu adevărat!

Prietenii

Hondrilă Lăcramioară

Grădinița cu PN nr 56 Galați

Zi de zi la grădiniță ,

Mă-ntalnesc cu o fetiță .

E colegă mea cea bună ,

Ce mă ține ades de mână!

Îmi zâmbește, îmi dăruiește,

Jucăriile le-mparte ,

O răsplată nu așteaptă.

Eu ,aș vrea să-i mulțumesc !

Un tablou am să-i dăruiesc,
Un tablou ce l-am pictat,
Cu mânuța mea lucrat.
Ea –mi va spune că-i frumos ,
 Și-mi va mulțumi .
Însă eu n-am să aud ,
Fiindcă sunt mai diferit
Dar am un suflet bun!

ÎN ȚARA PRIETENIEI

Hondrilă Lăcramioară

Grădinița cu PN nr 56 Galați

În Țară Prieteniei,
Sunt Oameni –ai Omeniei!
Sinceri ,devotați,
Mereu că niște frați.

Oameni –buni și credincioși,
Oameni- sinceri și frumoși.
Căci frumusețea lor interioară,
E mai frumoasă decât ura ce-i înconjoară!

Ei știu să zâmbească,
Iubire să dăruiască.
Prietenia de există ,
Și de există cu adevărat.
Atunci Puterea tu o simți,
Că ești mai bun .
Că ești bogat!

PRIETENIA –FLOARE RARĂ

Hondrilă Lăcramioară

Grădinița cu PN nr 56 Galați

De n-ai fi tu în lume ,
Prietenie-floare rară.
Cui i-am mai spune,
Poveri din inima că să dispară!

Ce bucurie,
Ce încântare,
Când un prieten bun tu ai!

Să îl păstrezi-și să îl crezi,
Să îl ajuți-să-i dăruiești,
Căci un prieten –rar ai să găsești.

TRIFOIUL

Prof.Dragu Daniela
Grădinița Slobozia Conachi

În pădurea Dorohoi
Sunt trifoi cu patru foi ,
De-i gasești ești norocos
Și un băiețel frumos.

Noi pe când tot hoinăream
Cu prietenii din sat,
Mulți trifoi am întâlnit
Și norocul ne -a zâmbit.

Prietenia- brilliant de suflet

Elevă Dragă Denisa
Școală Gimnazială nr 7 Galați

Prietenul adevărat și bun
E cel ce îți sare în ajutor oricum.
Cel ce mereu crede în ține
Și la greu te susține.

Cel mai de preț lucru din lume,
Ce nimeni nu poate uită,
O frumoasă prietenie , una anume
Pe care toți o pot avea.

Prietenia este o comoară
La fel că oamenii ce te înconjoară .
Aceștia te fac să zâmbești
Și numai la lucruri bune să te gândești.

Pentru prietenii mei doresc tot ce-i mai bun
Și știu că fără ei n-aș fi ce sunt acum.
Mi-au fost alături de fiecare dată,
Și nu vreau să mă despart de ei niciodată.

Prietenii ghizi

Prof. Tolea Luiza

Grădinița cu PN nr 20 Galați

Hărniciuță, mititică,
Harnică ca o furnică,
Toată ziua prin grădină,
Adună ca o albină.

Un coș mare cu trifoi
Pentru prieteni ca noi.
Pentru ghizii pricepuți,
În cursă, neântreцуți.

Noi mereu vom ajuta,
Împreună vom căuta,
Soluții noi să găsim,
Proiecte să făurim.

Apoi pe munți vom pleca,
Natura vom proteja,
Si nu vom uita,
„TRIFOIUL E TORȚA”

Ploaie cu amici

Prof. înv. preșcolar Pagu Roxana Nicoleta

Grădinița PP. ,, Codruța'', Galați

Luni să plouă cu amici,
Marți să plouă cu lipici
Miercuri , ploaie cu iubire
Joi să plouă cu fericire
Vineri, cu prieteni mici
Sâmbătă cu frumusețe
Duminica..... să te răsfete..

Despre noi, prietene...

Prof. înv. preșcolar Pagu Roxana Nicoleta

Grădinița PP. ,, Codruța'', Galați

Să-mi plouă în suflet...chiar dacă e soare
Iar iarna trecută să-mi rămână datoare
Că a reușit să aducă la viață
Cu emoție și cu speranță
.....prietenia noastră...

MICII ECOLOGISTI

Educatoare Tarbuc Ilinca
Grădinița Camil Ressu

In parc cu mama ne plimbam,
Pe spatiul verde nu calcam,
Hartii pe jos nu aruncam,
In spatiu amenajat noi ne jucam.

Dar sunt copiii mai mari ca noi,
Ce nu vad cosul de gunoi,
Pe langa el nepasatori vor trece
Aruncand pe jos cu sange rece,
Sticle goale,pungi,cartoane,
Si calcand totul in picioare.

Dar noi micii ecologisti,
Vtem sa invatam de mici.
Natura sa o ocrotim,
Si frumos ni sa traim.
In aer curat si soare,
Vrem sa mergem la plimbare
Alaturi de mamici, tatici
Noi cei mai mici ecologisti.

POMUL SI COPILUL

Educatoare Tarbuc Ilinca
Grădinița Camil Ressu

Eu am suflet ca si tine,
-De ce te agati mereu de mine?
-De ce imi rupi crengile noi?
-De ce imi cureti coaja noua?
Eu sufar si arunci cand ploua
Cu grindina in zi de vara,
Cu stropii reci in prag de iarna.

Te rog sa ai grija de mine,
Caci sunt si eu copil ca tine,
Si vreau sa cresc mare, ca tine.

Sa fac muguri,flori si fructe,
Sa vina pasari sa imi cante.
Deci ajuta-ma copile
Sa cresc mare asa ca tine,
Iti voi da fructe si racoare
De ma ajuti sa cresc mai mare.

Prietenia

Silvia Draga- eleva

Școala Gimnazială Slobozia Conachi

Pe prieteni noi contăm
În viață să ne-ajutăm
Noi la bine și la greu
Suntem alături mereu.
De e vreme rea sau bună
Suntem mereu împreună
Orice situație întâlnim
Cu capul sus o depășim
Împreună noi mereu
Trecem peste ce e greu
, Cu prietenul de mână
Facem ziua mult mai bună

JOCURI DE SOCIALIZARE

Joc de socializare: Alege-ți partenerul !

Ed. Mogoș Ionica- Grădinița „Codruța” Galați

Scopul: stimularea năzuinței de asociere, a dorinței de a găsi un tovarăș ; educarea atenției față de ceilalți copii, formarea deprinderii de a ceda un obiect atractiv în favoarea unui alt copil și de folosi expresiile adecvate acestui moment.

Sarcina didactică: găsirea unei perechi dintre copiii din grupă; motivarea alegerii prietenului (la grupa mare).

Regulile jocului: copilul care a primit de la educatoare o jucărie o oferă unui alt copil și se așează împreună. Fiecare copil are dreptul să aleagă și să fie ales numai o singură dată.

Material didactic : jucării diverse mai puțin folosite în jocul zilnic al copiilor.

Indicații pentru organizarea și desfășurarea jocului

Jocul se poate desfășura atât în sala de grupă cât și în curte. Se va avea grijă ca alegerea materialului să fie în concordanță cu locul de joc.

Jucăriile vor fi pregătite pe o masă și acoperite cu o pânză sau puse într-un sac opac pentru ca prezentarea fiecăreia să constituie o surpriză pentru copii.

Copiii vor sta în cerc în jurul mesei.

Educatoarea va scoate de sub pânză (sau din sac) câte o jucărie și o va oferi unui copil, care la rândul lui va alege o dată în interiorul cercului cu jucăria în timp ce copiii vor scanda numele lui.

La semnalul educatoarei : „Alege-ți partenerul” copilul se va opri în dreptul unui copil preferat și îi va oferi jucăria spunându-i: „Vrei să ne jucăm împreună?”. Totodată vor fi consultați și copiii aleșidacă acceptă să se joace cu copilul care l-a solicitat. Luându-se de mână cei doi copii se vor îndrepta spre un loc fixat dinainte în acest scop, urmând să se joace în liniște cu jucăria. Jocul se termină atunci când fiecare copil și-a ales o pereche.

Pentru a imprima un ritm mai vioi, în partea a doua a jocului sau la repetarea lui, educatoarea sau conducătorul jocului va oferi jucării mai multor copii odată. În acest caz se va renunța la scandarea numelor copiilor.

Observație

Jocul se poate aplica uneori la grupele mici înaintea jocurilor de dimineață cu scopul de a stimula copiii să se joace între ei. În acest caz nu se va mai limita numărul tovarășilor de joacă.

Este important ca atât în cazul unui joc independent cât și a unei părți introductive la etapa de jocuri să se acționeze repede, să nu se lase timp morți.

Jocul se poate executa și la grupa mare, la începutul anului mai ales - complicându-se sarcina cu cerința de a se motiva alegerea partenerului.

JOC DE SOCIALIZARE- NE ALINTĂM NUMELE

STOIAN TODORA
GRĂDINIȚA CU P.P.NR.1 COMUNA MATCA ,JUD. GALAȚI

Folosindu-ne de povestea CĂSUȚA DIN OALĂ așez scăunelele spătarele unul în altul, astfel ca, copiii să fie așezați spate în spate, fac un rând lung, în funcție de câți copii sunt în grupă, dacă nu încap fac rândul arcuit.

Copiii de pe primele scăunele, unde copiii stau spate în spate, unul se ridică, ciocănește în spătarul scaunului și întreabă:

- Casă-căsuță, casă-căsuță, cine locuiește aici?
- Celălalt copil care stătea spate în spate cu el se ridică și răspunde cu numele și alintatul numelui lui, exemplu: „Eu Vasile- Vasilică, dar tu cine ești?
- Eu sunt Maria-Măriuca, mă primești și pe mine în căsuța ta?
- Te primesc.

În acel moment copiii se vor mișca pe scaune, cu câte un scaun în față. Copilul care a întrebat va trece pe scaunul celui care a avut căsuța, iar în locul lui va veni alt copil, cel care a fost casuța trece pe urmatorul, astfel toți copiii își schimbă scaunul.

Copilul care a urmat locul celui care a întrebat procedează la fel. Ciocănește și întreabă,:casă-căsuță, casă-căsuță, cine locuiește aici. Celălalt se ridică și spune: ”Eu Maria-Măriuca dar tu cine ești? Eu sunt Vlad-Vlăduț, mă primești și pe mine în căsuța ta? Te primesc.

Apoi la fel se procedează, se mută copiii pe scaune. Jocul continuă pînă toți copiii au trecut în rolul de stăpînul casei și cel care caută o casă

Soluții

Pălăria magică pentru soluții

*Prof. Ion Axenia Simona
Grădinița cu Program Prelungit „Step by Step”*

★ Jocul permite copiilor să exerseze prerechizitele necesare rezolvării de probleme;

★ Ajută copiii să dobândească ulterior strategii de rezolvare de probleme specifice vârstei

Competență generală: competențe sociale, competențe emoționale

Competență specifică: rezolvarea de probleme, identificarea etichetelor verbale ale emoțiilor.

Obiective:

★ Să înțeleagă faptul că un comportament are consecințe asupra emoțiilor persoanelor implicate;

★ Să identifice posibile cauze ale reacțiilor emoționale;

★ Să privească o situație din mai multe puncte de vedere.

Materiale: scenete, ilustrații, 2 păpuși

Procedura de lucru:

Sceneta va fi interpretată cu ajutorul păpușilor.

Li se vor adresa copiilor întrebări pornind de la conținutul scenetei pentru a identifica consecințele comportamentelor

Copiii vor fi rugați să își pună „pălăria magică” pentru a se gândi la consecințe pe baza ilustrațiilor.

Vor fi amestecate imaginile și, folosind „pălăria magică”, copiii se vor gândi la ordinea corectă a imaginilor.

Copiii vor fi solicitați să se gândească și la alte situații în care copiii ar putea să ajungă să se simtă furioși. („De ce ar mai putea fi furioși copiii?”)

Se va cere copiilor să propună apoi soluții pentru situațiile prezentate.

Observații:

★ Prin această activitate copiii învață să aplice cunoștințele despre emoții în contextul rezolvării de probleme;

★ Această activitate permite copiilor să exerseze pașii rezolvării de probleme.

Scenariul I

1. Radu smulge jucăria din mâna lui Alex.
2. Alex începe să plângă.
Cum se simte Alex? (identificați emoția de tristețe)
3. Pentru că nu vrea să rămână fără jucărie, Alex începe să-l lovească pe Radu pentru a-și lua jucăria înapoi.
Ce fac Radu și Alex? Cum se simte Radu? Dar Alex? (identificați consecința comportamentală legată de faptul că amândoi au început să se bată; identificați reacțiile emoționale de furie a celor doi)

Avem acum nevoie de pălăria magică. Cineva s-a jucat cu imaginile și noi le vom pune în ordinea corectă. (amestecați ilustrațiile)

Acum pălăria merge la _____ (numiți unul dintre copiii din grupă)

_____, vino și arată-ne ce s-a întâmplat mai întâi.

_____, ce s-a întâmplat DUPĂ aceea? Ce se întâmplă aici? Cum se simte băiatul?

_____, spune-ne ce s-a întâmplat DUPĂ aceea? Cum se simt Radu și Alex?

Din ce cauză s-au certat Radu și Alex? Din ce motive s-ar mai putea certa?

Ce ar putea să facă radu și alex ca să nu se mai certe?

Scenariul II

1. Andreea strică desenul Mirunei
2. Miruna începe să plângă
3. Cum se simte Miruna? (identificați emoția de tristețe)
4. Miruna ia desenul Andreei și îl mâzgălește

Ce face Andreea?

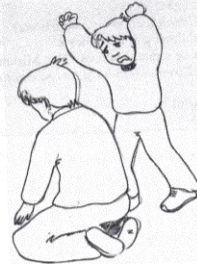
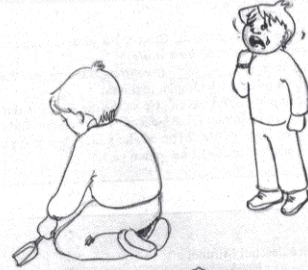
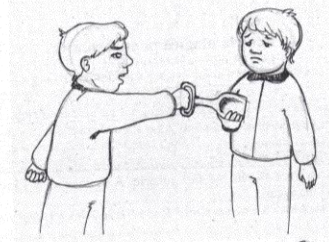
Cum se simte Andreea?

Dar Miruna? (identificați consecința comportamentală, mâzgălirea desenului și pe cea emoțională, furia).

Procedați la fel ca și în scenariul I.

Ilustrații pentru Scenariul II

Ilustrații pentru Scenariul I

Preluat din „Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolari”, Ștefan Catrine; Eva Kallay, Ed. Aqua Forte, Cluj Napoca, 2009

Jocuri de cunoaștere și prezentare

Prof. Învț. Preșc. Stratulat Nina-Dana

Grădinița cu PP „Step by Step”, Galați

Scopul principal al acestor jocuri este de a facilita autocunoașterea realizată în grupul de copii, stabilirea primului contact și apropierea dintre ei.

Prenumele și mingea

Educatorea stabilește un contact cu un copil din grup și pronunță prenumele plasându-i mingea. Cel care primește mingea va proceda la fel. Dacă cineva nu este sigur de prenumele cuiva are posibilitatea să întrebe. Odată cu avansarea jocului poți mări ritmul de aruncare a mingii, după care poți introduce încă una sau două mingi, până când viteza de aruncare crește considerabil.

Obiecte zburătoare

Educatorea aruncă o minge, spunând prenumele copilului căruia îi este aruncată. Cel care a prins mingea rostește prenumele altui copil și îi aruncă mingea. Pentru a complica jocul, pe rând, se introduc și alte obiecte (un măr, o păpușă de pluș, hâtrie igienică, un prosop, etc.). jocul ia sfârșit când începe haosul.

Puterea mingii

Educatorea anunță copiii că cel care are mingea deține puterea și poate adresa oricui din grup o întrebare. Participanții își transmit mingea unul altuia, de fiecare dată întrebând câte ceva și primind răspunsurile care îl interesează.

Colorează-mi lumea

Distribuie foi cu un cerc desenat și creioane colorate și roagă participanții să coloreze folosind culoarea preferată. Apoi, pe rând, fiecare anunță culoarea preferată și pentru fiecare litera din cuvântul respectiv numește o caracteristică personală, de exemplu: roșu-rapid, onest, șarmant, ușor, etc.

Foaia cu autograf

Distribuie fiecărui participant câte o fișă și un pix sau creion. Roagă-i să se reprezinte printr-un desen și să adauge o propoziție care să se descrie un lucru unic despre sine, o preferință, o deprindere, o realizare etc. (de exemplu: îmi place fotbalul, știu să cânt la pian, vorbesc italiana, știu să dansez, etc.). Când toți au terminat, colectează fișele într-o pungă, amestecă-le și distribuie-le la întâmplare. Dacă cineva a extras fișa sa, spune-i să o schimbe. Apoi propune participanților să găsească posesorul fișei și să-i ia un autograf.

Floarea

Fiecare copil primește câte o floare și își scrie numele pe ea. În fiecare petală copilul desenează câte un lucru despre sine sau ce îi place mai mult. Cei care doresc își pot colora floarea. După prezentări, poate fi organizată o expoziție de flori. Educatoarea poate încuraja copiii să deseneze flori singuri.

Jocul frânghiilor

Educatoarea pregătește din timp bucăți de frânghie de diferite mărimi. Propune copiilor să aleagă câte o bucată de frânghie. Sarcina lor este să înfășoare toată frânghia pe degetul arătător al unei mâini. La fiecare înfățișare a frânghiei copilul trebuie să dezvăluie un detaliu despre sine.

Oglinda magică

Un copil va începe activitatea. Ceilalți vor forma o oglindă unică de dimensiunea unui perete. Copilul care stă în fața oglinzii și face diverse mișcări, pe care „oglinđa” le reflectă cu exactitate. Când dorește, persoana se întoarce la locul său, iar altcineva trece în față și se reia jocul.

Imi place ... pentru că ...

Copiii sunt așezați în cerc și să spună ce le place la persoana din dreapta lor. Oferindu-le timp suficient pentru ca mai întâi să se gândească la răspuns.

Preluat de pe <http://fiiunnume.ro/jocuri-de-cunoastere-si-prezentare/>

Bomboana buclucașă

(joc de autocunoaștere, pozitivare preluat de pe

consilierultau.blogspot.ro/p/jocuri.html)

Prof. Inv. Preșc. Petre Adina Luminița

Grădinița cu PP „Step by Step”

Inițiator: educatoare

Participanți: preșcolari

Locul desfășurării: sala de grupă

Metode: conversația

Materiale: coș cu bomboane

Descriere:

Educatoarea aduce un coș cu bomboane și fiecare copil este rugat să ia din coș câte bomboane dorește. După ce fiecare copil a luat bomboanele, este rugat de doamna educatoare să prezinte atâtea calități despre el, câte bomboane a luat.

Ghemul magic

(joc de intercunoaștere și relaționare pozitivă)

Prof. Inv. Preșc. Petre Adina Luminița

Gădinița cu PP „Step by Step”

Inițiator: educatoare

Participanți: preșcolari

Locul desfășurării: sala de grupă

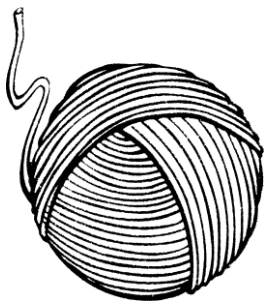
Materiale: un ghem de ață

Metoda: conversația

Descriere: educatoare aduce un ghem de ață colorată. Ea va oferi ghemul unui participant spunându-i de ce l-a ales: „te-am ales pentru că ești un prieten bun, mă ajuți...sau...te-am ales pentru că tu știi jocuri frumoase...etc”, ținând însă capătul firului. Copilul ales prinde ghemul și-l oferă altui coleg spunându-i ce calități a remarcat la el, de ce îl apreciază, etc. Fiecare copil va alege cel puțin un coleg, până ce ața va forma o rețea asemănătoare unei pânze de păianjen. La sfârșitul jocului educatoarea adresează următoarele întrebări:

Cum v-ați simțit în timpul jocului?; Ce ați aflat nou?

Educatoarea va concluziona că într-un colectiv toți colegii sunt conectați ca într-o rețea și e important ca relațiile dintre ei să fie unele bune.

Joc interactiv pentru fixare, consolidare si evaluare în grădinița

Carp Anca- profesor în învățământul preșcolar
Grădinița Step by Step Galați.

Tehnica fotolimbajului

Vara este unul dintre anotimpurile cel mai puțin explorate ca către copii în grădiniță. Activitățile copiilor alături de părinți în vacanța de la mare sau de la munte , pot fi discutate în primele zile de grădiniță, când fiecare copil aduce fotografiile din vacanță.

Subiectul- Vacanța de vară

Suport fotografie- fotografiile cu aspecte de munte, mare, jocul cu nisip, în apă.

Sarcina didactică- alegeți una sau mai multe fotografiile cu aspecte de vacanță.

Etape

a) Prezentarea sarcinii de lucru

Alegeți o fotografie care prezintă cea mai frumoasă și interesantă activitate de vacanță sau peisaj despre care ne vom aminti astăzi.

b) Selecția individuală

- fotografiile sunt dispuse pe o masă.
- pe rând, copiii analizează fotografiile și aleg una.

Este posibil ca aceeași fotografie să fie aleasă de mai mulți copii. Fotografia se plimbă de la un copil la altul O vor privi cu atenție și vor reține elementele și simbolurile fotografice.

c) Activitatea frontală

- se formează un cerc.
- fiecare copil prezintă fotografia.
- educatoarea adresează întrebări, iar copiii își justifică alegerile.

Copiii exprimă propriile experiențe și impresii despre vacanța mare, aduc detalii privind nisipul, temperatura apei, briza mării, vizitele la delfinariu sau experiența deosebită cu telecabina sau telescaunul. Este un exercițiu de ascultare activă, un prilej de exprimare sau reformulare, de retrăire a impresiilor personale.

d) Activitatea frontală de evaluare

- se analizează stările, sentimentele exprimate de copii în timpul prezentării sau al contemplării fotografiilor.
- se prezintă pe scurt sinteza temei *Vacanța mare*
- copiii extrag mesajul transmis de fotografie.

Exemple de mesaje formulate de copii:

Marea reprezintă distracție, sănătate.

Te cheamă muntele.

În plimbare cu familia.

Pe drumuri de munte.

Tehnica fotolimbajului se poate aplica în grup mic, în centrul de alfabetizare sau chiar în centrul de artă. Beneficiile utilizării tehnicii fotolimbajului sunt multiple: copiii și exersează creativitatea față de realitățile vizuale ce au impact cognitiv și estetic puternic asupra acestora; educatoarea poate observa comportamentul copiilor și manifestările pozitive care întăresc convingerea că această tehnică, îmbrăcată în mantia magică a jocului, conduce la eficiența învățării și formării personalității.

Jocul de socializare „Ghemul prieteniei”

Drugan Vasilica

Grădinița cu Program Normal Nr. 2 Piscu

Modul în care responsabilizăm copiii face parte din viața cotidiană și, cu cât știm mai multe despre copii, cu atât mai bine îi sprijini să se dezvolte și să devină adulții pe care ni-i dorim în societate. În perioada preșcolară se dezvoltă rapid și chiar miraculos. Jocurile au rolul de a pregăti copilul pentru viitor.

Integrarea lui în societate este facilitată deoarece jocul ia forme din cele mai diverse și folosește foarte multe aspecte din viața reală. Socializarea copilului se realizează mai ales la grupa mică. Procesul de socializare coincide cu dezvoltarea personalității.

Prin joc copiii își însușesc limba colectivității, interiorizează norme și modele sociale de comportamente, devenind astfel membru al societății.

Jocul didactic „Ghemul prieteniei” are ca scop socializarea copiilor. Copiii se așază într-un cerc, se prind de mâini, pentru ca cercul să fie cât mai rotund, apoi se desprind. Unul dintre copii are un ghem de ață, desface puțină ață de pe ghem, o învârte după deget, apoi aruncă ghemul altui copil. Copilul care are ghemul în mână va spune cum se simte, apoi va da ghemul colegului pe care îl îndrăgește cel mai mult.

- Cum te simți astăzi?
- Oferă acest ghem persoanei pe care o îndrăgești cel mai mult!

Fiecare copil, vă strânge bine ața după deget, înainte de a arunca ghemul între ei, se va țese o „pânză de păianjen”, o pânză a relațiilor interumane, a prieteniei, a colegialității.

Se va puncta faptul că, în orice grup, fiecare persoană trebuie să facă partea sa, pentru a menține relația cu ceilalți membri ai grupului.

Când unul „scapă ghemul și nu-l mai prinde”, sau „rupe ața”, grupul se destramă. Dacă unul, sau mai mulți renunță, responsabilitățile rămân pe umerii celorlalți și se strică echilibrul. Acest moment solicită întreaga grupă și contribuie la socializarea copiilor, la exprimarea liberă în fațeloralți, învățând să asculte și să-și exprime trăirile.

Acest joc urmărește încurajarea preșcolărilor de a-și exprima sentimentele pozitive față de colegiilor.

Educația preșcolară trebuie să asigure toate căile și mijloacele de a facilita integrarea copiilor în grupuri, să le dezvolte sociabilitatea, creând condiții favorabile construirii unei rețele inter-copii

.Prin joc copilul învață să coopereze cu cei din jur, să lucreze în echipă, să-și înmulțească relațiile sociale.

„Jocul împărtășit fiind prima etapă a socializării”

(Vincent, R., 1972, p. 264)

Prof. Ene Romina Loredana

Grădinița cu PP ”Step by Step” Galați

Grădinița este un prim mediu cu care se confruntă copilul și care exercită o influență profundă în formarea viitorului adult. Integrarea copilului în colectivitate îl ajută să se cunoască mai bine, să lege relații cu ceilalți, să rupă legătura de dependență față de părinți și să se raporteze la ceilalți membri ai grupului.

Tacticos, cadrul didactic are rolul de a-l ajuta pe copil să formeze “adultul de mâine”, să-și dezvolte competențe sociale, emoționale, atitudini și valori, jocul fiind cel mai eficient mijloc de modelare practică a socio-afectivității preșcolarului.

Jocul are funcție de socializare a copilului, ceea ce se explică prin tendința mereu accentuată a copiilor de a se acomoda la ceilalți, dar și de a asimila relațiile cu cei din jur la eul său. Această funcție este prezența mai ales în jocul cu reguli, care înseamnă acceptarea normelor exterioare lui, dar care, odată asimilate, devin un bun câștigat de copil.

În rândurile care urmează va prezint un joc didactic, care se poate introduce la o grupă nou formată de preșcolari, având ca scop stabilirea cunoașterii membrilor grupului.

NUMELE JOCULUI: Eu sunt.....

SCOPUL: Obișnuirea preșcolarului cu grupul. Comunicarea clară a numelui în față cadrelor didactice și a colegilor îl ajută pe copil să stabilească un prim contact cu membrii noii “familii”, dar și să-i asculte pe cei din jur.

REGULILE JOCULUI: își spune numele numai copilul care a primit de la educatoare “mingea vorbăreață” Copiii din grupa ascultă cum se numește copilul cu jucăria și la cererea educatoarei repetă în cor numele copilului întrebat.

MIJLOACE DIDACTICE: o minge

DESFĂȘURAREA JOCULUI: Copiii vor forma un cerc pe covor în mijlocul căruia se va așeza educatoarea. Această va da mingea unuia dintre preșcolari (de preferat unul pe care îl cunoaște că fiind mai vorbăreț), va oferi mingea sugerându-i copilului să spună cum se numește, dându-se exemplu pe ea: Eu sunt

La început nu va insista dacă un copil refuză să se prezinte, este important că prescolarul să își spună numele într-un mod firesc, spontan. În timp ce copilul aduce jucăria înapoi, educatoarea se adresează celorlalți stimulându-i să repete împreună numele copilului.

Se poate introduce în acest caz întrebarea : „Spuneți cine aduce mingea?” jocul trebuie repetat până când educatoarea se convinge că prescolarul își spune numele tare, clar și corect!

Bibliografie: Ileana Hanganu, Cireșica Raclau“ JOCURI PENTRU PREȘCOLARI”

“Impreună” – sau “Eu primul?”

Ne jucăm pentru a învăța să trăim !

Prof. Florea Dochîța

Grădinița cu program prelungit nr. 30, Galați

Educarea pentru formarea spiritului de echipă poate fi utilă în multe domenii ale activității formative sociale :

- Ca activitate auxiliară în cadrul taberelor educative, turistice,
- ***Pentru cercetași ;***
- Programe de școlarizare ;
- Programe de educare a tinerilor cu CES.

Cu ajutorul jocurilor de tip TEAM- BUILDING(formarea spiritului de echipă) , pot fi atinse câteva scopuri , general valabile pentru orice grup.

- Suprimarea barierelor psihologice
- Construirea mentalității și camaraderie de grup
- Crearea unui sentiment de echipă
- Distracția – “*invățarea cu bucurie*”

In cadrul acestor jocuri se vor folosi aprecieri pozitive de genul:

- F.bine
- Splendid !
- Ți-a ieșit grozav!
- Ai făcut-o mai bine ca mine !
- Acum ai reușit !
- Bună treabă !
- Minunat !
- Inveți repede !
- Când faci tu ,pare atât de ușor !
- Exact așa !
- Acum a fost cel mai bine!

- Așa trebuie făcut
- Știu eu că o să reușești !
- Aproape bine. Mai încerci o dată !
- Nimeni nu face mai bine ca tine !
- La asta ești cel mai bun !

Iată, câteva din jocurile dinamice, interactive care pot contribui la stabilirea unor relații de cunoaștere, acceptare și, în final, prietenie

1. Jocuri de icebreaking și familiarizare

- **Salutul** – detensionarea participanților este necesară înainte începerii oricărei activități. Indiferent cât de relaxantă este aceasta, unii participanți se pot simți inconfortabil în prezența persoanelor pe care nu le cunosc atât de bine. De aceea, salutul este primul pas înspre relaționarea dintre aceștia. Salutul poate să conste în simpla prezentare a fiecărui participant, în inventarea de porecle sau în intruchiparea unor personaje. Astfel, zâmbetul va apărea pe chipul tuturor, iar atmosfera va fi din ce în ce mai detensionată.
- **Echipele** – formarea echipelor în afara programului de muncă trebuie să aibă loc în așa fel încât să nu coincidă cu cele din timpul muncii. Acest lucru este important pentru crearea de noi conexiuni și relații interpersonale.
- **Steagurile** – activitățile de icebreaking sunt cu atât mai distractive și mai benefice, cu cât are loc încercarea de a identifica fiecare grup prin diferite moduri. Steagurile reprezintă simboluri inofensive și sunt potrivite pentru formarea oricărui tip de echipe. Acestea vor trebui să fie create de către membrii echipelor și vor conține numele echipei, sloganul, culorile reprezentative și natura locului de muncă. După finalizarea steagurilor, acestea vor fi prezentate de către un reprezentant al fiecărei echipe.
- **Colajul** – aceasta este o activitate creativă, ideală pentru primii pași în relaționare cu ceilalți colegi. Participanții la joc vor primi 3 reviste, iar responsabilitatea lor este să creeze un colaj folosind literele și imaginile regasite în reviste, pentru a arăta care este semnificația,

scopul sau rolul companiei la care lucreaza, in opinia lor. Aceasta activitate are scopul de a ajuta participantii sa isi descopere talente, calitati sau defecte comune, dar si opinii si teorii comune. La fel ca si in cazul celorlalte activitati, colajul va trebui sa fie prezentat de catre o persoana desemnata din fiecare echipa.

1. Jocuri creative

- **Spotul publicitar amuzant** – activitatile creative sunt placute pentru toti participantii la teambuilding. Acestea au scopul de a ii ajuta pe angajati sa recunoasca nevoile persoanelor cu care interactioneaza la locul de munca si sa realizeze importanta serviciilor pe care le ofera. Acest joc consta in impartirea echipei pe grupe, in functie de numarul de participanti. Fiecare grupa va trebui sa creeze un spot publicitar cu o durata de aproximativ 3 minute, in care sa promoveze in mod cat mai inedit unul dintre serviciile companiei.
- **Sfoara si noduri** – Acest joc creativ ii ajuta pe participanti sa se apropie si sa isi descopere abilitatile practice. Fiind impartiti in mai multe echipe, participantii vor trebui sa isi pastreze mainile pe sfoara primita in permanenta si sa formeze cel putin un nod cu ajutorul acesteia, fara ca vreunul din ei sa isi indeparteze mainile.
- **Turnul Babel** – aceasta este cu siguranta una dintre cele mai competitive si amuzante activitati individuale. Scopul jocului este de a construi un turn cat mai inalt cu ajutorul unor cuburi sau a unor navete. Membrii fiecarei echipe vor trebui sa gaseasca modalitati prin care sa adauge cuburi la cele mai mari inaltimi, fara ca turnul sa se prabuseasca.
- **Brosura angajatului** – fiecare participant va trebui sa isi expuna pe hartie experientele traite in interiorul companiei din care face parte. La final, aceasta brosură va fi citita de restul participantilor.
- **Producerea unui film** – participantii vor fi impartiti din nou pe echipe cu ajutorul carora vor alege o tema pentru un film pe care il vor juca chiar ei. Fiecare dintre participanti va fi actor pentru cateva minute, punand in scena actele create cu ajutorul colegilor.

Creativitatea si expresivitatea sunt cuvintele cheie ale acestei provocari. La finalul jocului, o singura echipa poate castiga premiul pentru cel mai bun film.

2. Activitati de constructie

- **Mascota firmei** – se vor forma mai multe echipe, fiecare dintre acestea avand sarcina de a crea o mascota a firmei dupa propriile idei si propria imaginatie. Se vor evalua prin intermediul mascotei, ce inseamna pentru fiecare echipa si membru implicit firma unde sunt angajati. Materialele din care va fi confectionata vor fi puse la dispozitie de catre organizatori.
- **Trofeul** – se vor forma mai multe echipe, in functie de numarul de persoane participante, fiecare dintre acestea avand sarcina de a construi un trofeu si diplome pentru urmatoare echipa. Vor fi furnizate informatii legate de denumirea trofeului si realizarile pentru care se ofera. Echipele se vor organiza singure, iar la final se vor inmana trofee.

3. Activitati de incredere

- **Terenul minat** – jocul terenului minat este bine-cunoscut din jocurile pe calculator si poate fi transpus in realitate. In timpul acestuia, se vor forma echipe de cate doi participanti. Unul dintre acestia nu poate vorbi, iar cealalta nu poate sa isi atinga partenerul si sa intre pe terenul minat. Vor fi distribuite in mod aleatoriu mine formate din bile sau conuri, iar participantii trebuie sa le evite pentru a nu exploda.
- **Alergarea libera** – aceasta activitate presupune formarea echipelor a cate doua persoane, dintre care una este legata la ochi si trebuie sa fie tinuta de mana de catre cea de-a doua persoana. Persoana libera trebuie sa isi ghideze partenerul in etape precum plimbare, jogging, fuga, etc.
- **Patratul** – participantii vor fi impartiti pe echipe si vor fi legati la ochi. Cu ajutorul unei sfori, acestia vor trebui sa formeze un patrat, in timp ce se afla pozitionati cu spatele la ceilalti participanti.

4. Activitati distractive

- **Karaoke** – aceasta activitate ajuta la destinderea participantilor si la relaxarea spiritelor. Participantii la karaoke vor fi impartiti in grupe si vor primi cate o melodie care va trebui sa fie fredonata de catre toti membrii echipei, pe rand , in strofe sau in cor. Aceasta activitate starneste veselie si voie buna in timpul unui teambuilding si poate ajuta o companie sa recunoasca talentele angajatilor.
- **Mima** – acest joc bine-cunoscut de catre fiecare dintre noi poate fi jucat cu colegii de munca, introducand toti participantii intr-o atmosfera vesela. Fiecare echipa trebuie sa mimeze cuvintele sau expresiile oferite de ceilalti participanti, numai cu ajutorul limbajului corpului si imitarea unor comportamente. Folosirea vocii este interzisa in acest joc. Echipa castigatoare este cea care ghiceste expresia sau cuvantul mimat prima.
- **Arta culinara** – aceasta activitate nu este una clasica, de gatit, ci presupune sculptarea unor obiecte sau animale din fructele, legumele si alte ingrediente primite prin extragere la sorti. Echipa cea mai creativa va fi castigatoare.
- **Petrecere cu cocktailuri** – participantii vor fi impartiti pe echipe si vor trebui sa pregateasca cocktailuri care sa aiba un gust cat mai placut, un aspect cat mai special si o prezentare impecabila. Sunt incurajate si abordarile amuzante, iar echipa cu cel mai bun cocktail este castigatoare.

5. Activitati de comunicare

- **Povesti in imagini** – participantii vor primi o serie de fotografii din partea trainerilor. Cu ajutorul acestora, acestia vor trebui sa prezinte povesti nascocite impreuna cu colegii de echipa.
- **Big picture** – si aceasta activitate presupune munca in echipa, la fel ca si cele prezentate mai sus. Membrii fiecarei echipe vor folosi pensule, vopsele si diferite instructiuni pentru a picta o anumita portiune dintr-un tablou. Participantii trebuie sa picteze propria lor parte in asa fel incat liniile si culorile sa se potriveasca cu partile celorlalte echipe.

- **Noaptea misterelor** – fiecare participant isi va insusi rolul unui personaj prin tragere la sort. Acestia pot fi criminali, detectivi, victime, prieteni, etc. Niciunul dintre participanti nu va stii cine este criminalul, scopul scenariului fiind sa il detecteze pe acesta dintre toate personajele prezente.

6. Activitati de incheiere

- **Crearea propriei activitati** – fiecare echipa va avea sarcina de a inventa si a pune in practica o activitate de grup. Fiecare activitate aleasa trebuie sa arate ca echipa care a creat-o se descurca mai bine decat restul la atingerea obiectivelor impuse.
- **Emisiunea de stiri** – participantii vor fi impartiti pe echipe care vor avea sarcina de a crea emisiuni de stiri cu o durata de cate 15 minute, timp in care sa prezinte in mod amuzant realizarile profesionale si personale ale membrilor echipei profesionale din care fac parte.
- **Inventarea motto-urilor** – fiecare echipa are posibilitatea de a crea un motto care sa caracterizeze toti membrii unui grup. De asemenea, echipele trebuie sa prezinte si motto-urile celorlalte echipe, astfel incat fiecare dintre participanti sa isi recunoasca performantele si experienta acumulate de-a lungul activitatilor.
- **Newsletter** – momentele interesante vor fi publicate intr-un ziar fictiv. Stirea va contine atitudinile fiecarui participant, care vor fi inscise pe bucati de hartie lipite pe fruntea fiecarui membru al echipei. Niciunul dintre participanti nu poate sa vada propria atitudine, doar a celorlalti. Aceasta activitate este menita sa aduca zambetul pe buzele participantilor si sa ii ajute pe acestia sa observe similaritatile jocului cu comportamentele din viata reala.

Prezentarile metodelor sunt preluate/adaptate de pe site-urile
www.nonformalii.ro, nonformalii.wordpress.com și scoaladeimprovizatie.ro.

Bibliografie:

1. Serban Derlogea, "Team –building, 50 jocuri si rolul lor in consolidarea echipei"ED. Amatea , 2006;
2. Serban Derlogea , Ghiocel Bora, 160 de activitti dinamice (jocuri) pentru TEAM- BUILDING,Educatie non- formala, civica si antreprenoriala, Bucuresti, 2011

POVEȘTI

O zi în parc

Ed. Mogoș Ionica

Grădinița „Codruța” Galați

Andrei, un băiețel singur la părinți, răsfățat și învățat să fie mereu în central atenției, ieșea în fiecare după-amiază în parc cu jucăriile lui preferate. Nu se juca decât el cu jucăriile și nu lăsa nici un copil, oricât de frumos l-ar fi rugat, nici măcar să le atingă.

Așa făcea în fiecare zi, până când, ajuns în parc, a văzut un grup de copii ce se jucau cu lopețele, grebluțe și găletușe la o groapă cu nisip.

Andrei avea multe jucării sofisticate și scumpe, dar parcă nu era așa de interesant să te joci singur, comparativ cu jocul celorlalți la nisip. Se auzea din acea direcție numai râsete și voie bună. Așa că se apropie și el și spuse:

– Vreau să mă joc și eu cu voi!

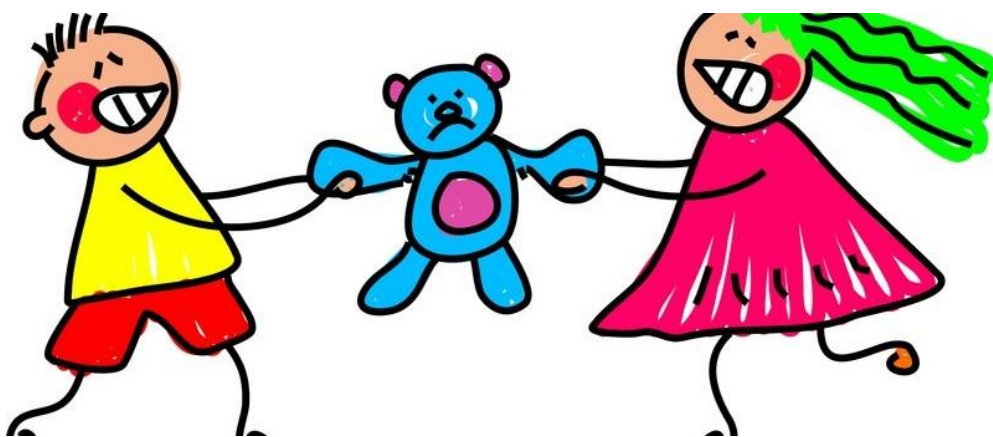
Copii s-au mutat în așa fel încât i-au făcut și lui Andrei un loc lângă ei. Dar acesta avea doar jucării de pluș, pistoale și roboței, cu care nu putea să se joace în nisip. Așa că a cerut o lopețică colegilor de joacă, care supărații au răspuns:

– Noi când îți ceream ție jucării nu ne lăsați nici măcar să le atingem, acum nici noi nu îți vom da!

Întristat și înlăcrimat, Andrei a plecat acasă și a povestit tot ce s-a întâmplat părinților. Aceștia cu blândețe i-au explicat că pentru a avea

prieteni mulți trebuie să-și amintească mereu de vorba: *«Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face!»*

A doua zi, dis de dimineață, Andrei își luă ca de obicei jucăriile preferate și ieși în parc. De această dată a făcut schimb de jucării cu toți copiii de la joacă, și-a făcut prieteni noi și nu s-a mai jucat singur niciodată!

Unde a dispărut prietena Gâscă?

Prof. Petroiu Daniela
GPP „Elena Doamna”, Galați

Când s-a trezit rățușca Mac, un vânt rece bătea, scuturând zăpada de pe crengile copacilor din curtea fermei lui Moș Vasile.

De cum se trezise, rățușca era cu gândul la joacă și la prietena ei găscă. Așa că, dis-de-dimineată se hotărî să plece să o viziteze.

“O sa ne jucăm amândouă, până când se va lăsa seara”, se gândea pe drum rățușca, bucuroasă.

Ferma în care stătea găscă se afla în capătul străzii, la câteva case distanță de ferma lui Moș Vasile în care stătea rățușca Mac.

- Mac-mac! făcu rățușca, ceea ce pe limba rățuștelor însemna:
„*Vecinica, Gâscuila ieși afară surioară...Nu-i nici cald si nu-i nici soare, Dar e bine de plimbare...*”

A stat rățușca, a mai strigat o dată, de doua ori, apoi ... a plecat spre următoarea fermă. Și cum mergea ea, așa, numai ce-o văzu pe *pisicuța Miaunica*. Aceasta se juca cu un ghem mare de lână. Rățușca se apropie de ea și măcăi:

- Mac-mac, soră pisică, n-ai văzut pe găsculița?

Dar pisica îi răspunde fără să se oprească din joacă:

-N-am văzut-o, n-am văzut-o...Du-te și întreabă-l pe Azorel. Eu n-am timp să mă uit după găscă. Acum mă joc...

Rățușca plecă mai departe, până ce îl întâlni pe *cațelușul Azorel*. Abia ducea în gură un os imens primit de la stăpânul său. Se pregătea să îl îngroape. Rățușca se opri și zise:

- Dragă Azorel, n-ai vazut vecinica Gâsculița pe aici a trecut?

Dar cățelul n-o văzuse pe găscă, și-i păru rău că n-o putea ajuta pe rățușcă. Și iar plecă rățușca, mai departe. În ograda vecină, întâlni *un cocoș*.

- N-ai văzut-o pe prietena mea găscă? întreabă ea.

Dar nici cocoșul n-o văzuse și îi răspunse repede:

-N-am văzut-o, n-am văzut-o. N-am avut timp...Toată dimineața am căutat o piatră mai mare pe care să mă cocoț ca să pot striga Cucuriguuu... În sfârșit, am găsit una!

Cocoșul a plecat și a început să strige Cucuriguu-Cucuriguu, iar rățușca a plecat până la grajd la prietena ei *văcuța*. Rățușca se opri lângă ușa grajdului și strigă:

- Hai văcuță ieși puțin din grajd! Mac-mac. Mac-mac...

Și iată că vacuța ieși la geam:

-Bună ziua, văcuță! măcăi rățușca. N-ai vazut-o pe prietena mea găsculița? o caut de azi dimineată.

-Nu, n-am văzut-o! răspunse văcuța. Mi-am îngrijit vițelușul. E atât de mic și îi place să stea toată ziua la căldurică.

Mâhnită, rățușca plecă mai departe și se întâlni *cu oița*, dar nici aceasta nu o văzuse pe prietena găscă.

-Ce se aude? întrebă oița.

-Ia te uită, niște păsări! N-o fi și prietena noastră, găscă?

-Ba da, și eu sunt, răspunse găscă. Și veni lângă ele.

-Dar unde ai fost până acum? întrebă rățușca. Te-am căutat peste tot și nu te-am găsit.

- Am stat de vorbă cu animalele domestice de la ferma lui Moș Andrei.

- Ufff ! M-ai speriat, am crezut că ai dispărut, că te-am pierdut.

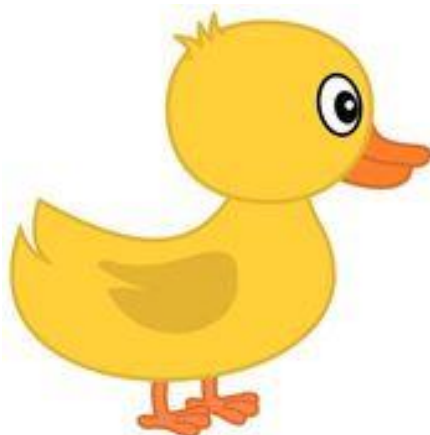
-Nu, nu am dispărut, m-am dus doar să-mi salut prietenii de la fermă.

-Mâine o sa ne vedem? întrebă rățușca.

- Sigur că da! la prima oră.

Rățușca era tare bucuroasă...se gândea la cât de minunată va fi ziua alături de prietena sa găscă.

Și cele două prietene s-au despărțit, urmând ca a doua zi să se întâlnească și să se distreze împreună.

ZĂPADA ȘI GHIOCELUL

*PROF. PETROIU DANIELA
GPP „ELENA DOAMNA”, GALAȚI*

Când Dumnezeu a făcut toate câte sunt pe pământ: iarbă, buruieni și flori, le-a împodobit cu tot felul de culori frumoase. Când a făcut și zăpada i-a zis:

- Să-ți cauți tu singură culoarea care-ți place, fiindcă tu umbli peste tot. Atunci zăpada se duse la iarbă și-i spuse:

- Dă-mi și mie din culoarea ta verde și așa de frumoasă! Iarba, însă, nu vru.

Rugă apoi pe trandafir să-i dea din culoarea lui roșie și strălucitoare, dar nici trandafirul nu acceptă.

Ceru culoarea albastruie de la viorea, culoarea galbenă de la narcisă, însă niciuna nu ascultă rugămintea zăpezii.

Tristă și amărâtă ajunse în dreptul ghiocelului. Către el își plânse durerea, grăind:

- Nimeni nu vrea să-mi dea culoarea sa. Toate mă alungă și-și bat joc de mine. Ghiocelul, milos se înduioșă de soarta zăpezii și-i zise:

- Dacă îți place culoarea mea albă o împart bucuros cu tine!
Zăpada primi cu mulțumire darul ghiocelului.

De atunci poartă veșmânt alb ca ghiocelul. Drept recunoștință, îl lasă să scoată căpșorul afară de cum începe să se arate primăvara.

POVESTEA GHIOCELULUI

*PROF. TRANDAFIR AURA DOINA
GPP „ELENA DOAMNA”, GALAȚI*

Demult, tare demult trăia într-o căsuță la marginea unui sat, o familie de oameni nevoiași. Munceau cu toții mama, tata și cei doi copii: Ghiocel și Maricica.

Aveau puțin pământ și prin locurile acelea se abătuse o secetă cumplită, iar viața devenise foarte grea. Tatăl, capul familiei a fost nevoit să plece prin țară să acute de lucru.

Toamna a trecut, cum a trecut, a venit iarna, o iarnă cum nu mai fusese prin acele locuri. O iarnă cu zăpadă multă și ger cumplit. O duceau foarte freu mama și cei doi copii, deși munceau și ei pe la oamenii înstăriți din sat. Mama slăbită de muncă, griji și neazuri s-a îmbolnăvit. Ghiocel care era un băiețel firav, dar harnic a luat asupra lui toate grijile gospodăriei. Maricica, surioara lui mai mică nu s-a lăsat mai prejos și-l ajuta și ea: făcea curățenie și își îngrijea mama bolnavă. Copiii făceau mamei fel de fel de ceaiuri, doar, doar s-o însănătoși. Boala mamei, însă, nu se lăsa învinsă și mama slabea pe zi ce trece. Cel mai tare s-au speriat copiii când au văzut că lemnele de foc sunt pe terminate, iar mama bolnavă v-a suferi și mai mult de frig. Ghiocel a hotărât să meargă în pădure după vreascuri și lemne de foc. Maricica i-a spus:

- Nu se ducă singur! Afară este ger, ninge foarte tare și mai sunt și animale sălbatice, flămânde și ele. Merg și eu cu tine!

- Nu, tu trebuie să ai grijă de mama, îi răspunse Ghiocel. Și fără să mai stea mult pe gânduri a luat o secure cu el și a plecat în pădure.

Ghiocel mergea cu greu prin zăpadă, abia reușea să-și tragă pe rând câte un picior di zăpada afânată, începuse și vântul să bată, viscolul parcă îi lua ochii. Plin de curaj și speranță a început să taie crengi uscate. A adunat destule lemne și le-a legat cu funia pe care o luase de acasă. Ghiocel, cu brațul de lemne în spate, cu vântul și zăpada care îi intrau în ochi și îi biciuiau fața, mergea, mergea și se gândea la mama lui bolnavă, până când și-a dat seama că a rătăcit drumul. S-a simțit obosit, a lăsat legătura cu vreascuri și s-a așezat să se odihnească și într-un final a adormit.

Viscolul și zăpada l-au acoperit. Acasă, mama și surioara Maricica tremurau de de frig și erau speriate că nu-l vor mai vedea niciodată pe Ghiocel.

A doua zi, Maricica i-a lasat mamei mâncare, ceai pe masă și a plecat să-și caute frățiorul. Deși mama s-a împotrivit Mariciya era hotărâtă, așa că a plecat.

Ajunsă în pădure, a început să strige „Ghiocel”, „Ghiocel”, nimeni, însă nu-i răspunse. Fetița mergea, plângea și striga după frățiorul ei. Deodată îi apărură o zână în față și îi spuse:

- Draga mea, știu că-ți cauți frățiorul pe nume Ghiocel, te-am auzit strigând.
- Da, așa este. Ghiocel a plecat în pădure să aducă lemne pentru mama noastră care este foarte bolnavă și nu s-a mai întors. Ajută-ma, te rog să-l găsec!
- Te-aș ajuta, dar din păcate nu mai pot. Vicolul și gerul l-au înghețat. Însă pentru vitejia și bunătatea lui am să fac, ca în locul în care el a înghețat și pe unde a umblat să răsără de sub zăpadă flori gingașe. Aceste flori îi vor purta numele și vor fi primul semn al primăverii.

Zâna se făcu nevăzută, Maricica cu inima strânsă și cu sufletul trist se întoarse acasă și îi povesti mamei cele întâmplare.

După o vreme, când mama se însănătoși au pornit în pădure după vreascuri. Au recunoscut locul pe unde trecuse Ghiocel. Au văzut la adăpostul unor vreascuri, sub zăpada care începuse să se topească, câteva flori mici, albe, gingașe, semănând cu clopoței. Mama a început să plângă, dându-și seama că acolo a pierit copilul ei Ghiocel. Deodată a început un vânt ușor, iar floricele mici spuneau: „suntem ghiocelii – vestitorii primăverii”

De atunci, în fiecare an, când soarele începe să topească zăpada din pădure, printre Frunze și vreascuri apar ghiocelii.

Florile acestea, strânse în buchet sunt oferite celor dragi, ca semn al prețuirii.

POVESTEA BABELOR ȘI A BABEI DOCHIA

*PROF. TRANDAFIR AURA DOINA
GPP „ELENA DOAMNA”, Galați*

Se spune că Baba Dochia sau Baba Marta a trăit demult, demult pe aceste meleaguri în România de astăzi.

Unii spun că a trăit în munții Bucegi, alții în munții Vrancei sau în munții Ceahlău.

Era o femeie rea la suflet, se purta foarte urât cu nora sa, care era o fată foarte frumoasă, harnică și supusă.

Se spune că această babă ursuză și morocănoasă, o pune pe biata fată la fel de fel de treburi, îi cerea și lucruri imposibile.

Fata plângea și se ruga la Dumnezeu s-o ajute să reziste până se întoarce bărbatul său, care era ciban și adesea pleca cu treburi.

Într-o zi, pe când mai era încă frig și zăpadă afară, babei i se năzări că vrea să mănânce fragi. Îi porunci norei sale să-i aducă fragi proaspeți, de nu...să-și ia tălășița de la casa ei.

Biata fată, ce să facă? A plecat la drum. Mergea și plângea și se ruga la Dumnezeu s-o ajute. Dumnezeu s-a îndurat, i-a scos în cale un petec de pământ curățat de zăpadă și plin de tufe de fagi copti.

Fata a căzut în genunchi, i-a mulțumit Bunului Dumnezeu pentru ajutor, a cules în grabă fragii și s-a întors acasă. Soacra, Baba Dochia și-a dat seama că nu are ce-i face. Furioasă și nervoasă cum era, a început să pună pe ea cât mai multe haine, cojoace, a luat turma de oi cu miei cu tot și a început să urce pe munte. Baba când a văzut fragii a crezut că venise primăvara.

Pe drum a prins-o zăpada și ploaia, dar nu se oprea și nici din drum nu se întorcea. Hainele i se umpleau de apă și de zăpadă, deveneau tot mai grele. Baba începu să-și arunce cojoacele unul câte unul.

Când a ajuns pe vârful muntelui s-a pornit un vânt cumplit, gerul viscolul au luat-o prin surprindere pe babă care era aproape dezbrăcată. Aceasta a înghețat și a murit de frig cu toate oile și miei alături, acolo pe vârful muntelui.

De aceea, oamenii, în perioada 1-9 martie, numesc zilele acestea „Zilele Babei” , „Baba își scutură cojoacele”

Pe vârful munților Bucegi se găsesc câteva stânci, pietre numite „Babele”.

Pe muntele Ceahlău există o piatră, o stâncă ce seamănă cu o femeie îngenuncheată, aceasta are în jur pietre mai mari, mai mici, iar legenda spune că ar fi „Baba Dochia” și turma ei.

Și în munții Vrancei este un grup de pietre, stânci numite „Pietrele Babei Dochia”

Între 1 și 9 martie, credințele populare spun că zilele babelor au nume:

- 1 Martie – Ziua Sturzului
- 2 Martie – Ziua Mierlei
- 3 Martie – Ziua Cocostârcului
- 4 Martie – Ziua Ciocârliei
- 5 Martie – Ziua Rândunelelor
- 6 Martie – Ziua Omătului
- 7 Martie – Ziua Mieilor
- 8 Martie – Ziua Berzelor

Cele nouă zile simbolesc lupta între bine și rău, lupta între iarnă și primăvară.

Aceste zile sunt cu vreme schimbătoare, capricioase, friguroase, cu zăpadă, ori însorite.

Primele nouă zile ale lunii martie prevestesc întoarcerea în țară a păsărilor migratoare și nașterea mieilor.

Se spune că femeile își aleg o zi din cele nouă și cum este ziua aleasă (friguroasă, ploioasă, înnorată, însorită) așa va fi tot anul: posomorâtă, tristă sau veselă, bine-dispusă sau supărată.

CAPRA CU TREI IEZI

Poveste în versuri

Prof. învă. preșc. TOADER RALUCA

GRĂDINIȚA CU PP "STEP BY STEP", GALAȚI

Să vă spun povestea lor,

Povestea ieduților,

Lăsați singuri, singurei,

Sărăcuții, vai de ei!

Căci mămuca lor căprița

Gospodină, hărnicuța,

În pădure a plecat

Să le-aducă de mâncat.

Înainte de plecare,

Capra, grijulie tare.

Pe ieduți i-a sfătuit

Să nu fie păcăliți!

Lupu-ascuns de după ușă

Ascultă sfatul căpriței

Și cu mintea lui șireată,

Reuși să-i păcălească.

Ieduții atunci de frică,
S-au ascuns într-o clipită.
Cel mare s-a dat drept ușă.
Mijlociul și cel mic, pe unde au nimerit.

Cel mare de după ușă
A fost primul înhățat.
Celuilalt, de sub covată,
Și lui i-a venit de hac.

Când mămuca a sosit,
Doar cel mic a mai ieșit
Și, plângând i-a povestit
Cum lupul i-a păcălit
Și pe iezi i-a înghițit.

Capra, supărată tare,
A făcut o masă mare
Și pe lup l-a invitat,
Astfel, i-a venit de hac.

Capra și iedul cel mic
Lupului i-au pregătit
Un scaun de ceară
Să-l prindă-n capcană.
În timp ce focul ardea,

Și lupul se ospăta,
Scaunul s-a și topit,
Iară el s-a prăbușit!

Această-a fost povestea lor,

Povestea iedușilor.

Pe mama n-au ascultat

Și de lup au fost mâncați!

GÂSCA ZBURĂTOARE

STOIAN TODORA

Grădina cu P.P.nr.1 Matca, jud. Galati

Poveste adevărată, petrecută într-o gospodărie de la țară.

A fost odată o familie care locuia mai departe de sat, în câmp. Avea familia aceasta o gospodărie pe cînste, cu mult teren în jurul casei. O mare parte din gospodărie era împrejmuirea cu gard înalt de sârmă, deoarece aveau o livadă frumoasă, ce trebuia protejată de iepurii sălbatici ce mișunau pe acolo.

Aveau o mulțime de păsări în curte, de toate felurile: curcani, găște, rațe, piki, găini de rasă. Fiind livada împrejmuirea cu gard, păsările de bucurau de libertate deplină și erau frumoase de invidiat. De ce? Deoarece, în sat oamenii aveau solare până lângă casă și nu aveau spații pentru păsări, li se îmbolnăveau, aveau păsări cumpărate care le hrăneau cu concentrate. La această familie, totul era natural, bio. Păsările erau hrănite cu grăunțe, iarbă și tot felul de gănganii de prin livadă.

Stăpâna gospodăriei îndrăgea mult păsările și cu multă răbdare s-a ocupat de toate soiurile de pușori, încă din primăvară, devreme. A crescut cu greu bobocii de gâscă, pușorii de găină, rătuștele, curcile dificile, căci ele sunt mai gingașe. Cine nu știe cât de greu se cresc puii când sunt mici? La început până li se duce puful, trei/patru săptămâni, apoi în continuare, pentru că se întâmplă multe, ba vine vreo cioară, sau pisică, sau boală. Până toamna tot îți scad din număr, oricât de bine i-ai îngriji.

Așa a crescut și gospodina puilor, de au ajuns mari, și nu se îndura să taie din ele, căci acuma urmau să se ouă. Am uitat să vă spun ce leac avea stăpâna pentru păsări când se întâmplă să se îmbolnăvească, mai ales primăvara, când la oameni i din sat mureau păsările pe capete. Stăpâna le ficea tărâțe înmuiate cu rachiu și astfel le salva de la boală.

Ce să vă spun, că odată, tocmai le-a dat tărâțe cu rachiu, iar găștele care se cred cucoane mari, au fugărit găinile și au mâncat ele tot, dar s-au și îmbătat, măi frate. Dormeau prin zăpada, de a trebuit să le ia în brațe să le ducă la locul lor. Ce era mai dureros, era că stăpâna s-a speriat, a crezut că sunt bolnave și vor muri. Mai târziu si-a dat seama că erau bete. A doua zi nu mai aveau nimica.

De aici începe povestea. Era o iarnă drăguță, cu multă zăpadă, iar în curtea păsărilor s-a format de la viscol, o grămadă înaltă de zăpadă, și ce să vezi, minune. O gâscă n-a avut ce facedecît să urce în vârful grămezii și să-și ia zborul, ca o rață sălbatică. A traversat în zbor grădina, pe lat și a aterizat

peste gard, într-o altă grădină, unde era câmp, arătură. Stăpâna tocmai se afla în grajdul cu animale când a auzit fâlfăitul de aripi și strigătul disperat al celorlalte găște. A ieșit repede din grajd, să vadă ce se întâmpla și tocmai văzu găscă zburătoare care ateriza în cealaltă grădină. La început a crezut că e vreo sălbăticiune, a numărat găștele și a văzut că lipsește una. E a mea.

A lăsat tot lucrul baltă și s-a dus pe lângă gard să amăgească cumva găscă, să vină înapoi acasă. A făcut o gaură pe sub gard, i-a pus grăunțe, dar găscă nu știa să vină și pace. Înapoi nu mai își putea lua virajul că nu avea grămadă înaltă de zăpadă, găgăluia cât o ținea gura, iar celelalte găște din curte o acompaniau la țipete de se făcuse un tăraș de ziceai că e vulpea între ele. A încercat să sară gardul, dar era prea înalt.

Stăpâna vede că n-are încotro, trebuie să se ducă după ea, dar vezi că nu era așa de ușor pe cum credeți. Era iarnă, dar vremea era moale, dezghețat. Grădina vecină era arată cu brazde mari și vă dați seama ce înseamnă să mergi prin mocirlă o sută și ceva de metri.

Zăpada era puțină și dedesubt mocirla. A mers până la poartă, care nu era decât la o sută de metri și apoi pe arătură încă o sută și ceva. Prin toclozul de pe arătură nu era chip să meargă repede, căci abia își scotea un picior și îl afunda pe celălalt.

Un chin, ce să mai zic. Cu chiu cu vai, s-a chinuit iar într-un sfârșit a ajuns la locul cu pricina. Când colo, ia găscă de unde nu-i.

Dispăruse fără urmă. Măi să fie. S-a uitat peste tot, găscă nu era și pace. Înapoi nu e chip de întoarcere, deoarece era prea înămolită, iau ieșit și încălțămintele din picioare de mai multe ori. Îi venea să plângă de ciudă. Credea că, în timp ce ea se chinuia să ajungă la găscă prin tina (noroiul) mare, probabil găscă a zburat înapoi acasă.

Afară se înnopta deja. Cu chiu, cu vai s-a descălțat, că și așa încălțăminte era grea și plină de noroi, a aruncat încălțăminte peste gard și a reușit să urce pe gardul de plasă ca o maimuță, s-a și zgâriat, dar a reușit să treacă gardul, s-a încălțat și s-a dus să numere găștele Lipsea găscă. Măi să fie. Unde poate fi?

A luat-o binișor prin livadă, pe lângă gard, către celălalt capăt de grădină, doar, doar o va găsi, dar găscă nu era și pace. S-a întors înapoi caci deja se înnoptase de-a binelea. A venit și stăpânul acasă și i-a spus s-o caute și el, dar el nu a vrut, a zis că o fi mâncat-o deja vreun câine. Totuși, au mai stat pe afară să tragă cu urechile, căci acuma era liniște, nu mai cârâiau celelalte găște. Li se părea că aud în depărtare glasul găștei, jelindu-se.

Le părea rău după ea, căci era o găscă grasă. Stăpâna a plâns de supărare. Zicea:

- Eu nu m-am îndurat ă[tau niciuna că mi-s dragi, și ea tăntăloaica si-a făcut de cap, că n-a mai putut de bine.
- Las, că de acuma o să încep a tăia din ele.

Au intrat în casă să se culce, dar stăpâna nu putea dormi, se gândea la găscă. Dimineată, cum s-a zărit de ziuă a ieșit afară să vadă nu cumva s-a întors găscă! Dar în zadar. Prea exagera și stăpâna aceasta, dar cum să nu exagereze când știa cât s-a chinuit până a ajuns ditamai găscă mare. Apoi, încetul cu încetul, și-a luat gândul de la găscă și s-a împăcat cu ideea, că nu mai este și gata.

A făcut o glumă pe seama întâmplării, spunându-i la o vecină că i s-a măritat o fată, se referă la găscă.

Așa s-ar fi încheiat povestea noastră adevărată, căci trecuse déjà, aproape două săptămâni de la incident, dar n-a fost să fie de pagubă, căci tocmai când se aștepta mai puțin, au apărut vești despre găscă pierdută.

Într-o zi, îi spune soțul:

- Vezi, că mai spre seară mă duc să aduc găscă.
- Ce găscă? A zis stăpânămirată. Uita-se déjà de găscă zburătoare.
- Găscă plecată, a noastră. A gasit-o un vecin din celălalt capăt de grădină, unde își avea solarul. Era distanță destul de mare, e vorba de un kilometru.
- Cum, până acolo a ajuns? Și cum a știut că e a noastră?

Apoi stăpânul i-a povestit. Cum vecinul din față avea și el găște, dar și le creștea pe drum că nu avea curte, și ori de câte ori treceau oamenii pe drum ele erau cu ciocul după ei să-i muște, omul care a găsit-o a crezut că e a lui și i-a spus, așa s-a gasit că e a noastră, căci noi i-am spus poanta cu găscă la vecin, și așa a ajuns găscă înapoi acasă. S-a bucurat stăpâna de paguba regăsită.

Apoi au băgat-o între celelalte, și toate erau bucuroase, iar stăpâna a muștrat-o pe găscă regăsită, de ce a plecat de aici, căci binele de aici nu-l va afla în altă parte. Grăunțe din belșug, libertatea de a umbla prin toată grădina. Iar la sfârșit i-a dat o replică

- Hei, cuconiță dragă, de data aceasta a-I scăpat ca prin urechile acului, dar de altă dată, dacă vei mai pleca, nu se mai știe cum va fi! Vei fi oare tot așa de norocoasă!

Iar la vecina din față i-a spus că I s-a întors fata înapoi acasă.

Așa s-a încheiat povestea mea adevărată, iar eu am încălecat pe-o șă și v-am spus povestea mea, și-am încălecat și pe-o iapă și v-am spus povestea toată.

Prietenul adevărat - povestire cu morală

(Poveste preluată)

Prof. inv. Prescolar, Gheorghe Anca Andreea

Scoala Gimnaziala "Dimitrie Luchian" - Piscu

În vitrina unui magazin de animale era un afiș: "Catelusi de vanzare" . Un băiețel de 10 ani intră și întreabă care-i prețul unui cățeluș. Vânzătorul îi răspunde că prețul este între 20 - 40\$. Băiețelul bagă mână în buzunar, scoate câteva monezi. Număra 2.15 \$... și apoi întreabă:

"-Aș putea vedea cățelușii?"

Vânzătorul zâmbește. Fluieră, din magazin iese cățeaua și în urma ei 5 cățeluși frumoși. Al șaselea catelus... rămase în urmă și nu se apropia!

Băiețelul întreabă:

"- De ce cățelușul ăsta șchioapătă ?"

Omul îi răspunde că acesta s-a născut cu o problemă la picior și va șchiopăta toată viață!

"- Acesta-i cățelușul pe care-l doresc", a spus băiețelul cu bucurie în glas.

"- Dacă asta e dorință ta, ți-l dau gratis!"

Copilul s-a supărat și a răspuns:

"- Nu-l vreau gratis, prețului e la fel ca și a celorlalți căței, îți voi da tot ce am la mine acum, și în fiecare lună îți voi plăti 50 de cenți, până voi achita prețul lui întreg !"

"- Ești sigur că vrei acest ațeluș? Doar niciodată nu va putea fugi sau juca sau sări precum ceilalți!"

Băiețelul s-a aplecat, și-a ridicat puțin pantalonul și i-a arătat vânzătorului aparatul de fier ce-i susținea piciorul strâmb.

"- Nici eu nu pot alerga, de aceea acest cățeluș are nevoie de cineva care să-l înțeleagă!"

Ochii vânzătorului s-au umplut de lacrimi când i-a spus copilului:

"- Mă rog și sper că fiecare cățeluș să aibe pe cineva care să-l iubească, așa precum tu îl vei iubi pe acest cățeluș!"

Morală: În viață nu contează cine ești, contează ca cineva să te prețuiască și să te iubească necondiționat! Un prieten adevărat, este acela care sosește în timp ce ceilalți dispar!

Lăcomia pedepsită

Inst. Buleandră Silvia

Grădinița cu p.p., Tedi,, Galați

Era seara de Sfântul Nicolae. Ionel și Maria stăteau cuminiți de parcă niciodată nu fuseseră mai ascultători ca în ziua aceea. Știau ei că Sfântul Nicolae nu aduce bunătăți decât copiilor cuminiți.

Se înoptase. Maria și-a curățat frumos ghetuțele și le-a aranjat la ușă. Când să-și curățe și Ionel ghetuțele, a observat ghetetele tatălui.

Băiatul își făcu în minte o socoteală: Ce ar putea să încapă în niște ghete mici ca ale mele? Mai bine pregătesc ghetetele tatăicului. Îndată a făcut așa cum a gândit, lăsând ghetuțele lui murdare în debara și s-a dus la culcare cu mare bucurie.

Când se lumină de ziuă, fugi la ușă. Dar, ce să fie?

Ghetetele Mariei erau pline cu bomboane și jucării, iar în cizmele tatăicului se odihneau o pereche de mănuși mari. Ionel începu să plângă în hohote.

-De ce plângi ? l-a întrebat mama. *Nemuțumitului i se ia darul.* Sfântul Nicolae a știut că tatei îi trebuie o pereche de mănuși. Ai văzut?

SCUFIȚA ROȘIE

Poveste în versuri

PROF.ÎNV. PRESCOLAR STOIAN TODORA

GRADINITA CU P.P. NR.1 MATCA

Sceneta(compusă în februarie 2015, acum îmbunătățită).

Personajele: MAMA, SCUFIȚA, BUNICA, LUPUL ȘI VÂNĂTORUL
MĂMICA (cântă pe melodia are mama o fetiță cât un ghemotoc)

Are mama o fetiță, mititică,
Are mama o fetiță cu scufiță,
Veselă si cumintică, ce m-ascultă,
De-o trimit în orice parte,
Se descurcă.
Draga mea fetiță,
Draga mea Scufiță,
T u esti isteță
Pleci singură de-acasă.
Bunica-i bolnăvioară,
Si stă acasă-n pat,
Îi duci tu coșu-acesta,
Cu bucate de mâncat?

SCUFITA

(se cântă pe melodia am o bundiță nouă)

Eu sunt fetița
Ce-mi ascult mămica,
Eu sunt Scufița
Și plec la bunica.
Ea-i bolnăvioară
Și nu iese afară,
Ea e gripată
Și stă închisă-n casă.
(se recită)
În pădure am intrat
Si de tot m-am minunat.
Ce se-aude, ce se-aude?(
Este cînt de păsărele
Si frumoase floricele.

LUPUL

Hei ,fetiță frumușică
Unde te grăbesti?
De mergi la bunica,
Du-te adună-i flori.
Florile sunt parfumate,
Frumos colorate,
Parfumul lor te-mbie...
Să-i culegi o mie!

SCUFITA canta pe melodia cu bundita

Tra la la la la la la ,
Floricele eu culeg,
Tra la la la la la la,
Doar un buchețel.
Bunicuța mea, se va bucura,
Tra la la la la la la,
Când i le voi da.

Povestitor

Lupu-ndată a alergat
Și la bunica a intrat.

BUNICA

Vai,vai,vai,nu-i nimenea, a mă ajuta,
Lupule, te rog frumos,
Lasa-mă, nu mă mânca.

LUPUL

Auu ce bună a fost,
Draga de bunică,
Auu ce dulce va fi
Si draga fetită.
Auu burtoaia mea
Nu va mai cânta,
Auu si uua
Când se va sătura.

Povestitor

Nici prea mult nu a durat
Scufița-n casă a intrat
Vai si cât s-a mai mirat

De ceea ce a aflat.
O bunică cu ochi mari
Si un nas cam năzdrăvan
De-a rămas de tot muțită
Nu de boală, ci de frică.

SCUFIȚA

Bunicuță draga mea,
Ochii tăi s-au cam mărit...

LUPUL

Să te pot vedea mai bine,
C-am îmbătrânit.

SCUFITA

Bunicuțo draga mea
Ce urechi mari ai!

LUPUL

Să-ți aud vocea ta dulce,
Nepoțica mea.

SCUFITA

Bunicuță, draga mea,
Și nasul ți s-a lungit...

LUPUL

Hei. Să absorb parfumul tot,
Din florile de-aici.

SCUFIȚA

Bunicuțo, draga mea,
Ah, ce gură mare ai...!

LUPUL

Auu fetiță dragă,
Să te-nghit pe dată, hap!
Burta mi-am umplut acum,
Să dorm un somnic,
Că de plină ce mi-e burta...
Nu pot să respir.

POVESTITOR

Si dormi lupul, dormi,
Un somn greu dormi
De tot zgomotul iscat,
Casa se clăti.

VÂNĂTORUL

Ce se-aude, ce se-aude,
Ici în casă la bunica?
Tii, e lupul năzdrăvanul
Cred c-a înghițit bunica.
Ia să-i vin de hac degrabă
Până nu e prea târziu.
Hai fetiță afară,
Vin și tu bunică,
De-acu înainte
Să fiți fără frică.

BUNICA

Vânător mult îndrăgit,
Dacă nu a-i fi venit...
În burta lupului am fi murit.
Si vai, vai, vai ce urât mirosea,
Mult timp nu se putea rezista,
Și era păcat de viața ei și a mea!

SCUFIȚA

Vânător, drag vânător,
Noi îți mulțumim,
De n-ai fi apărut pe-aici...
Noi ne-am fi prăpădit,
Că-n burta lupului era...
Un loc atât de strâmt,
Și-acum dihanie sălbatică,
Dispari de pe pământ!

MAMA

Mi-e milă tare și de lup
Că a sfârșit-o rău,
Dar rău, cu rău se pedepsește,
Aici doar în poveste.

Povestea lui "Mulțumesc "

Prof. Inv. Prescolar Gabriela Maroca

Grădinița cu P.P. – Nanny-Galati

De obicei poveștile încep cu: "A fost odată..." Astăzi însă, povestea noastră începe cu: "Se întâmplă uneori..."

Se întâmplă uneori să întâlnim copii care nu vor să se împrietenească, nici măcar puțin, cu anumite cuvinte. Întâmplarea pe care am să v-o povestesc în seara aceasta, nu este din pădurea în care Oaky și Vlăduț trăiesc frumoase aventuri, ci chiar de la grădiniță.

În grupa lui Vlăduț există un băiețel, pe nume Mihăiță, care nu dorea defel să se împrietenească cu cuvântul "mulțumesc ". Asta pentru că el considera că lucrurile se întâmplă și dacă ești nerecunoscător.

Refuza cu vehemență să folosească cuvântul magic, astfel încât colegii lui au început să-l evite. La ce bun să îi ofere din desertul lor, dacă oricum nu le arăta că apreciază acest lucru, sau pentru ce să-l mai ajute să strângă jucăriile, dacă oricum era mereu morocănos și nu mulțumea niciodată?

Încet, încet, Mihăiță a ajuns să nu mai aibă prieteni la grădi, iar zilele petrecute acolo erau tot mai neplăcute. Astfel, el a început să nu-și mai dorească să meargă la grădi și să se plângă mereu de colegii neprietenoși pe care îi are.

Într-o seară, i-a spus mamei sale, foarte hotărât, că de mâine el vrea să meargă la altă grădiniță, la o grădiniță la care copiii să fie prietenoși și să-i sară în ajutor atunci când are nevoie.

Nedumerită de atitudinea lui Mihăiță, mami l-a rugat să-și spele întâi mânuțele și fața, iar apoi să poarte o discuție despre "problema " de la grădi. Mihăiță, mai-mai să nu-și asculte mama, însă ceva nevăzut îl îndemna să meargă în baie și să privească în oglindă.

Deodată zări în oglindă ceva mic și lucios, care îl privea fix în ochi. Semăna cu un omuleț îmbrăcat în haine de aur, strălucitoare. Avea însă fața tristă și hainele prăfuite pe umeri.

- Hei! Cine ești tu??!!

- Eu, zise omulețul strălucitor, sunt nimeni altul decât Mulțumesc!

- Cum adică "mulțumesc "? Și cum ai apărut în oglinda mea?

- Mihăiță, îți voi spune povestea mea, dar trebuie să ascuți cu mare băgare de seamă.

Eu sunt cuvântul mulțumesc. M-am născut acum foarte mult timp, iar pentru o perioadă oamenii m-au iubit foarte mult și aveam o mulțime de prieteni. Mă foloseau cu lejeritate, ori de câte ori era cazul, iar eu deveneam din ce în ce mai strălucitor.

Acum însă oamenii nu mă mai plac, nu-mi mai sunt prieteni... și iată, hăinuțele mele aurii încep să se prăfuiască și să-și piardă strălucirea. Doamna Politețe, cea care mi-a dat viață, mi-a spus că atunci când nu voi mai avea deloc prieteni, voi deveni atât de lipsit de strălucire încât nimeni nu mă va mai vedea. Voi fi doar un cuvânt bătrân și zdrențaros uitat undeva într-un colț de lume.

Dar... eu nu vreau să mi se întâmple una ca asta. Pentru că eu aduc câte un zâmbet tuturor celor care îmi aud numele. Eu le dau satisfacție tuturor celor care oferă ajutor sau îndrumare. Eu sunt cel care îi face pe oameni să nu renunțe la bunătate. Dacă eu devin atât de prăfuit încât nimeni să nu mă mai vadă, atunci toți vor fi indiferenți unul față de altul. Exact așa cum sunt acum colegii tăi cu tine.

- Nu din cauza mea ești prăfuit, răspunde Mihăiță.
- Atunci de ce colegii refuză să te mai ajute sau să împartă lucruri cu tine?
- Pentru că sunt urâcioși! Doar n-o să le mulțumesc pentru fiecare fleac...
- Mihăiță, privește-te în oglindă. Vezi ce copil frumos ești? Nu ți-ar plăcea ca ochii tăi să strălucească de bucurie, la fel ca hăinuțele mele?
- Ba da! Dar... ce trebuie să fac pentru asta?
- Este foarte simplu. Trebuie să înveți să spui "mulțumesc". Asta o să-ți aducă înapoi prietenii, o să te facă să zâmbești mai des, iar hăinuțele mele vor scăpa de praful de pe umeri și vor trimite în fiecare zi câte o rază luminoasă în ochii tăi frumoși.
- Ești sigur???
- Daaa. Încearcă... spune mulțumesc!

Mihăiță a rostit cuvântul magic, mai întâi timid, apoi mai hotărât și din ce în ce mai tare, până când hăinuțele omulețului din oglindă au scăpat de tot praful de pe umeri. În culmea fericirii, Mihăiță a ieșit din baie și și-a anunțat fericit mămica de noua lui hotărâre. De mâine va merge la aceeași grădiniță, supărarea i-a trecut și abia așteaptă să-și vadă colegii și să le mulțumească pentru tot și toate.

Spuneți: "Mulțumesc!"

Învățați copiii să spună: "Mulțumesc!"

Nu lăsați hăinuțele să-și piardă strălucirea... Mulțumesc nu vrea să fie un bătrân zdrențaros uitat într-un colț de lume!

Pastele in Poienita

Prof. Inv. Prescolar Gabriela Maroca
Gradinita cu P.P. – Nanny-Galati

- Hei, Vlăduț, știi că și noi, animalele din pădure, sărbătorim Paștele?
- Daaa? întreabă Vlăduț, mirat.
- Da, da!

Până nu demult nici măcar nu știam de această sărbătoare. Nu sărbătoream și nici nu cunoșteam însemnătatea ei. Dar într-un an, în apropierea Paștelui, Ciripica a trebuit să zboare în oraș cu niște treburi.

A zburat sărăcuța toată ziua încoace și încolo să rezolve ce avea de făcut, până când, obosită fiind, s-a gândit să se oprească și să se odihnească puțin pe turla unei biserici.

A văzut acolo o mulțime de oameni care purtau lumânări aprinse în mâini și ascultau cu mare atenție ceea ce le spunea un domn, îmbrăcat cu o rochie lungă și frumos brodată. Nu înțelegea prea bine rolul acelei întâlniri, așa că s-a hotărât să asculte și ea ce se vorbea acolo. Așa a aflat ca domnul frumos îmbrăcat era un preot, iar rochia lui se numește sutană, iar creștinii sărbătoreau Paștele- Învierea Domnului.

I-a plăcut foarte tare că preotul vorbea despre iertarea celor care au greșit, despre binele pe care oamenii îl fac ajutându-se reciproc și despre lumina pe care o aduce în viața noastră fiecare faptă bună.

Mai vorbea și despre hrănirea celor săraci și flămânzi și despre bucuria pe care o are un copil fără posibilități financiare, atunci când un copil cu o situație mai bună împarte cu el dulciuri, jucării și hăinuțe.

Ciripica a venit apoi iute în pădure și ne-a povestit pe dată ceea ce tocmai auzise. De atunci am hotărât ca și noi, viețuitoarele pădurii să sărbătorim Paștele.

Ne ajutam între noi, uităm toate supărările și petrecem ziua aceasta în armonie, așezând aici în poieniță o masă mare la care stăm cu toții.

- Așa? întreabă Vlăduț, zâmbind și vizibil încântat de atitudinea prietenilor lui. Este minunat că faceți asta. Dar... Oaky, mama mea îmi spune ca noi trebuie să fim buni și toleranți tot timpul, nu doar de sărbători. În acest fel putem simți căldura lor în fiecare zi din an!

Fetița și Picătura

Prof. Ion Axenia Simona
Grădinița cu Program Prelungit "Step by Step" Galați

A fost o dată ca niciodată, o fetiță care în loc să crească mare ca toți copiii, i se părea că devine din ce în ce mai mică!

De când se știa, Fetița nu putea deloc să spună ce vrea. Deschidea gura dar cuvintele parcă o luau razna, se împiedicau, se împingeau unul pe altul și rămâneau blocate în gâtul ei!

O dată, a văzut pe drum un vânzător de acadele de toate culorile și toate fructele. I-ar fi plăcut o acadea roșie de căpșuni dar ... Cum să spună? Nu ar fi auzit-o nimeni! Mămica ei o trăgea grăbită de mână tot înainte și cu capul întors, privea lung spre acadeaua care rămânea în urma ei.

Altă dată, la o petrecere, a primit o felie de tort fără floristică. Fetița se uita când la farfuria ei când la celelalte farfurii. Toți copiii aveau câte o floristică pe felia lor, numai ea nu primise niciuna. Dar, nu putea să spună nimic... Stătea nemișcată, cu farfuria în față, cu ochișorii pierduți în tort de parcă nici tortul și nici ea nu mai existau.

Iar când era la școală printre alți copii, i se părea că se transforma într-o bobîță de afină ce va fi strivită de pantofi imenși. I se părea că e atât de multă gălăgie, că toți vorbesc tare și devin uriași în timp ce ea se micșorează și aproape dispare. Credea că dacă ar spune ceva, cuvintele ei ar alerga găfâind fără să ajungă nicăieri și ar dispărea în aer. Se simțea prea mică într-o lume prea mare, într-o lume care se mișca în continuare și nu o vedea, nu o auzea.

Uneori când se adunau prea multe cuvinte nespuse, o durea atât de tare gâtul încât lacrimi uriașe se prelingeau pe obrajii ei mici. Își lipea ochișorii de geam și se uita la Ploaia de afară. Lacrimile ei curgeau odată cu stropii de pe geam de parcă erau aceeași Ploaie.

- De ce plângi? I-a șoptit într-o zi Ploaia picurând pe geam.

- Pentru că nimeni nu mă vede, nimeni nu mă aude, a răspuns Fetița. Ploaia a început să bată ușor în geam *Pic Pic Pic* ca și cum ar fi vrut să o cuprindă pe Fetița și să o îmbrățișeze cu picăturile ei. Si Ploaia a început să-i șoptească o Poveste:

Era o dată un Strop de Ploaie printre alți Stropi de Ploaie.

Abia se formase în norișorul gri și topăia nerăbdător să-și înceapă drumul spre pământ. Era atât de curios să cunoască lumea și viața pe pământ încât s-a rostogolit grăbit în jos. Dar când s-a văzut într-o mulțime

de Picături ce dansau în jurul lui, s-a speriat și a devenit îngrijorat. Erau atâția Stropi ca el și el era ca toți Stropii, cum o să fie văzut?

Stropul care se credea nevăzut și neauzit a căzut direct pe gluga unei Fetițe care la fel, se simțea nevăzută și neauzită.

Dar Fetița se gândea doar la ale ei, își vedea de plânsul ei și nici nu-l băga în seamă pe Strop.

Agățat de glugă, chiar în dreptul ochilor Fetiței, se clătina, se bâțâia și dansa doar doar îl va vedea și pe el.

- Ohhh am făcut atâta drum din cer până aici și nimeni nu se uită la mine.

Trist, Stropul de Ploaie a devenit din ce în ce mai mic, s-a desprins de glugă, s-a prelins în jos și s-a amestecat cu celelalte Picături.

Si Fetița și Stropul erau atât de preocupați și îngrijorați că ceilalți nu se uita la ei încât nu mai puteau să se vadă unul pe celălalt!

- Oh bietul Strop, a șoptit Fetița la geam. Vrei să spui că dacă Stropul nu ar mai fi fost așa de preocupat de ce nu fac ceilalți pentru el, s-ar fi văzut și auzit el pe el ?

- Exact! Iar Fetița, dacă nu ar fi fost preocupată doar de faptul că ceilalți nu o văd, s-ar fi văzut și auzit ea pe ea.

- Înțeleg ce vrei să spui! a răspuns Fetița. Dacă Fetița nu a văzut Stropul nu înseamnă ca el nu există. Dacă nu a auzit Stropul nu înseamnă ca el nu există.

- Așa este! Fiecare aude și vede doar ce poate în momentul acela! Dar asta nu înseamnă că ceea ce nu aude și nu vede, nu există!

Fetița a ridicat privirea și s-a luminat la față, îi venise o idee.

- Deci secretul este să mă ascult pe mine! Iar când îmi doresc ceva și nu pot să vorbesc, aș putea să-mi scriu mie cuvintele pe o foaie de hârtie! Sau să fac un desen pentru mine cu ce am eu nevoie!

- Si ceilalți te vor auzi!

De-atunci, ori de câte ori dorea să spună ceva dar cuvintele i se blocau, își aducea aminte de Stropul de Ploaie care se credea nevăzut și neauzit.

Căci dacă s-ar fi ascultat, Stropul și-ar fi dat seama că el este Ploaia toată!

Adevăratele bijuterii ale prințesei

Adaptare după The prince and the treasure, de Nancy Davis

Ion Elena Bianca

Elevă, Școala Gimnazială Nr. 29, Galați

Era odată, mai demult, o prințesă foarte frumoasă, care trăia împreună cu părinții ei, regele și regina. Locuiau într-un palat minunat. Micața prințesă era foarte fericită. Ea avea o comoară într-o casetă, în care păstra niște bijuterii strălucitoare de-ți luau ochii, nu altceva. Erau acolo nenumărate lăntișoare, brățări și inele care sclipeau, reflectând toate culorile curcubeului.

Toate bijuteriile erau din aur și argint, foarte meșteșugit alcătuite. Trebuie să știm că micața prințesă ținea într-un mod special la casetă cu bijuterii, pentru că erau numai ale ei și nimeni nu mai avea una la fel. De aceea oriunde mergea își lua casetă cu bijuterii

Într-o zi însă, nu se știe cine a ascuns casetă prințesei. Biata prințesă se simțea foarte nenorocită, pentru că îi dispăruse caseta și nu știa cum să facă să și-o primească înapoi. Era atât de dezamăgită și de supărată, încât a încetat să mai râdă, a încetat să se mai înalneasca și să se joace cu prietenii ei. Stătea tot timpul posomorâtă și închisă în cameră. Într-un cuvânt prințesa se schimbase total.

Mama ei, regina, a întreat-o de mai multe ori ce s-a înâmplat, dar ea nu știa cum să explice că cineva i-a ascuns caseta cu comoara. Și prințesă nu mai avea chef de nimic.

Într-o noapte, în timp ce plângea disperată în camera ei, i-a apărut în față zână ursitoare și a întreat-o:

-- Ce s-a înâmplat, prințesă?

-- Cineva mi-a ascuns bijuteriile, a suspinat prințesa cea mică. Nu știu deloc cum să fac să le găsesc.

Auzind acestea, ursitoarea a zâmbit și a făcut peste prințesă un semn magic cu bagheta ei magică, zicând:

-- Ceea ce vrei tu să găsești, se află chiar în tine. Privește cu atenție înăuntru și vei găsi adevăratele bijuterii la care trebuie să ții. Mulți nu-și dau seama că au această putere de a se privi pe dinăuntru. Ei nu se uită niciodată înăuntru sufletului lor, așa că se cunosc nici de calități au, calități care sunt mai prețioase decât oric bijuterie. Dacă ții la propria ființă, cu toate calitățile pe care le ai, vei avea puterea să te vezi cu ochii minții tale. Semnul magic pe care l-am făcut asupra ta te va ajuta să descoperi acest lucru.

Apoi zâna își lua rămas bun și dispăru deodată, tot așa cum apăruse.

În chip minunat, exact după prevederile zanei ursitoare, prințesa a descoperit cum să se uite cu ochii minții înăuntrul propriului ei suflet și să descopere acolo o comoară cu totul deosebită de bijuteriile din casetă.

Din ziua aceea, a părăsit camera în care se închisese când era supărată și i-a căutat pe ceilalți copii, cărora să le dăruiască prietenia ei.

Din acel moment, plină de fericire și-a recuperat din suflet, adevărată comoară. Frumoasa prințesă n-a mai permis nimănui să i-o fure iar toți ceilalți o iubeau pentru bunătatea și prietenia ei.

Om bun și om rău

(poveste terapeutică preluată)

Preluată după www.life-therapy.ro/povesti-terapeutice

Prof. Inv. Preșc. Petre Adina Luminița

Grădinița cu PP „Step by Step”

Într-o zi, de mult, un împărat a chemat la sine un slujitor. În ținutul său, acest slujitor era cunoscut pentru cruzimea și zgârcenia lui, supușii săi trăind stăpâniți de frică. De cum ajunse la împărat, acesta îi spuse:

“Vreau să pornești la drum și să-mi găsești un om cu adevărat bun.”

Slujitorul îi răspunse:

“Prea bine, stăpâne.”, și supus, își începu căutarea. Slujitorul se întâlnește cu mulți oameni, vorbește cu ei, și după multă vreme se întoarce la palat și-i spune împăratului:

“Stăpâne, am făcut precum mi-ai poruncit, cautând prin toată lumea un om cu adevărat bun dar nu-l găsim. Toți sunt egoiști și răi. Nicăieri nu se găsește omul pe care-l cauți.”

Împăratul îl lăsa să plece și a chemat la dânsul un alt slujitor, cunoscut pentru generozitatea și bunătatea sa și foarte iubit de către supuși. Împăratul îi spuse:

“Prietene, așa vreau să pornești la drum și să-mi cauți un om rău cu adevărat.”

Acesta ascultă porunca și pleacă în lumea largă. În călătoriile sale întâlnește și vorbește cu multă lume. După o bună bucată de vreme, se întoarce la împărat și-i spune: “Stăpâne, n-am izbutit, sunt oameni necugetați, corupți, cărora nu le pasă de nimeni și de nimic, dar nicăieri n-am putut găsi un om rău cu adevărat. În ciuda scăderii lor, toți au un suflet bun.”

Povestea unei buburuze

Prelucrata dupa Costina Cone

Prof. Inv. Preșc. Stratulat Nina-Dana

Grădinița cu Program Prelungit „Step by Step”, Galați

Era o dimineață frumoasă, cu aer îmbătător, plin cu parfumul florilor de primavară și răcorit de roua pură. Din puful unei păpădii apărură o mică buburuză. Se frecă ușor la ochișori și își zise: „ Ce dimineață frumoasă ! Abia aștept să cobor din floare ca să mă joc cu gândăcelul Buzu și cu bondărelul Dodo.”

- Bibi ! o strigă mama ei, ce bine că te-ai trezit ! Ieși afară să te mângâie razele soarelui și să te speli în roua dimineții.

Mama-buburuză o dezmierdă ușor și o luă protector lângă ea.

- Poți să te duci să te joci, dar să nu te îndepărtezi . Poate să treacă vreo pasăre și să te ia în cuibul ei ca mâncare pentru puișori, spuse ea grijulie, așa, ca toate mămicile.

Mica buburuză coborî de pe păpădie, nu înainte de a promite/făgădui că nu se va duce departe. După tulpina unei lalele îl găsi pe Buzu, un gândăcel tare năzdrăvan, care toată ziua, cât era de mare, umbla de colo până colo, căutând să intre în fel de fel de încurcături, pentru că, serios vorbind, la cât de des se întâmplă să facă năzbătii, însemna că le și căuta înapoi.

- Bună, Buzu ! spuse Bibi veselă.

- Bună, Bibi ! Vrei să mergem să ne jucăm la malul râului ? o întrebă gândăcelul, începând să se agite în jurul buburuzei. Vrei ? Vrei ? Spune, vrei ?

Bibi stătu pe gânduri și-i spuse :

- Nu cred că pot. Știi, nu am voie să mă îndepărtez de casă, zise Bibi, uitându-se temător în spate.

- Dar nu va vedea nimeni că ai plecat, pe cuvânt de gândăcel dacă se întâmplă ceva, spuse Buzu, uitându-se la buburuză cu năzdrăvănie în privire.

Tocmai când vorbeau ei, pe acolo trecu și bondărelul Dodo.

- Bună ! spuse el.

- Bună ! Noi mergem la râu să vedem frunzele cum plutesc, zise Buzu. Nu vrei să ni te alături ?

- Eu nu merg, pentru că mama a spus să stau prin apropierea casei să mă joc, afirmă bondărelul, văzându-și mai departe de drum. Eu mă duc să mă joc lângă lanul de pădăii.

Gândăcelul o convinsese pe Bibi să meargă cu el la râu și, când ajunseră, au început să se joace. Nu după mult timp a început un vânt năpraznic, de apleca tulpinile florilor de mac din apropierea râului. Apa începu să se agite și să arunce stropii reci care încotro. Gândăcelul și buburuza se adăpostiră sub o frunză.

- Trebuia să o ascult pe mămica mea, spuse buburuza. Cum o să ajung acum acasă ?

Bibi începu să plângă și să o strige pe mama ei. Vântul începu să sufle puternic, până când desprinsese frunza de pământ.

- Ajutorrrrrrrr ! Strigară amândoi speriați, stând agățați de marginile frunzei.

În timpul acesta, mama buburuză o căuta disperată pe Bibi. Află de la bondărel că se dusese la râu cu gândăcelul și plecă în căutarea lor. Vântul dusese frunza departe, și mai departe, cu prietenii noștri agățați de ea, ca într-un final să o așeze pe valurile învolburate ale râului. Printre șuvoaiele de apă, gândăcelul și buburuza cereau ajutor.

În cele din urmă au fost trași la mal de către mama-buburuză, care apucă marginea frunzei și îi scoase afară pe năzdrăvani.

Ajunsă acasă, Bibi se aruncă în brațele protectoare ale mamei și-i spune :

- Nu am să-ți mai ies din cuvânt niciodată, mamă ! Iartă-mă ! Începu a plânge în hohote.

- Fata mamei, toate mamele își învață copiii numai de bine și îi ajută atunci când au nevoie. Ai greșit și se putea întâmpla ceva rău, dar cred că ți-a prins bine această lecție, pentru a

învăța să ascuți povăța mea, căci eu te învăț numai de bine, spuse mama-buburuză și o mângâie ușor pe căpșor.

Vântul se mai potolise și apăru soarele răsărind printre nori, radiind de bucurie că poate să mângâie din nou petalele florilor, dând sănătate și lumină pe pământ. Așa i-am lăsat pe prietenii noștri, buburuza și gândăcelul, jucându-se frumos pe lângă casă, ascultând de sfatul mamei.

Viermișorul Merlin

PROF. ICHIM CRISTIANA-OANA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ IULIA HAȘDEU GALAȚI

A fost odată un viermișor pe nume Merlin, care trăia într-un tufiș verde, luminos și luxuriant. El a fost acolo din copilărie unde a învățat să se cațere, să se ascundă de ploaie pe frunzele tufișului și unde putea mânca și savura cele mai gustoase plante.

Într-o zi el a început să simtă că trupul său a crescut și a crescut, picioarele sale s-au făcut mai mari. El a observat că, atunci când alte omizi creșteau, acești viermi se puneau brusc a face o casă, o casă care era ca un pat rotund, țesut și tricotat. Și nu își explica de ce făceau acest cuib, în care se băgau și se închideau complet. Rămâneau blocați pentru o lungă perioadă de timp, îi privea fără a putea calcula cât de mult stăteau acolo.

Apoi, brusc, îi vedea ieșind transformați.

– Ce surpriză, acum nu mai sunt viermi, acum pot zbura!, a exclamat el râzând.

Merlin a început să își facă griji pentru ceea ce i se va întâmpla, pentru schimbările ce urmau. El se gândea și pune la îndoială că va reuși.

– Cum voi reuși să-mi schimb aspectul? murmura preocupat. Nu-mi place această schimbare! Vreau să continui așa cum știu, cu lucrurile pe care le fac și-mi par distractive!

Într-o zi, pe când mânca o frunză foarte succulentă, a venit un fluture cu aripi foarte mari, în culori strălucitoare, cu care a început să vorbească despre modul în care i-au fost create aripile. Așa că, fluture la întrebare: – Îți mai amintești cum a fost atunci când te-ai născut și erai decât o mică larvă?

– Da! strigă Merlin, eram mic și nu puteam să merg mult, picioarele mele erau scurte și eram foarte fragil.

– Și cum ai devenit așa cum ești acum? întreabă fluturele.

– Ei bine, am mâncat multe frunze, am făcut multe exerciții urcând și coborând pe plante și asta ma ajutat să cresc și să fiu puternic.

În timp ce Merlin povestea, își amintea cum câteodată era surprins că organismul său se modifica. Își amintea că, cu fiecare schimbare, era capabil să facă lucruri noi. Asta a crezut și atunci când picioarele lui au crescut și a avut puterea de a urca mai sus și mai rapid. Când trupul i sa alungit, el putea ridica frunzele și ajuta pe alți viermi mai mici, uneori îi transporta pe spate. Fluture mișcânduși antenele i-a spus: – Vrei să-ți spun visul minunat al creării de aripi?

– Da, sigur! ia spus Merlin, cu curiozitatea și intriga de a ști ceva nou.

Ei bine, într-o zi începi a mânca și a mânca pâna te vei face mare și apoi vei țese, așa cum ai văzut că fac alți prieteni, o casă, foarte confortabilă și specială, în care tot ceea ce ești tu acum va avea multe schimbări. Când casa aceasta, numită „cocon”, este completă, te bagi acolo și ceea ce corpul tău știe, începe a produce schimbarea. Tot corpul devine un lichid de viață, și apoi, încetul cu încetul se formează diferitele părți, picioarele fine și subțiri, corpul mai lung și cu inele, antenele și, cu timpul, aripile mari și frumos colorate.

În timp ce fluturile îi povestea, viermișorul Merlin se imagina cum se va schimba corpul său în cocon și se întreba: care fi culoarea aripilor lui? Auzind povestea spusă de fluturaș a recunoscut toată înțelepciunea deținută în natură. El a fost surprins să știe că ce a fost până acum putea să găsească altă modalitate de a fi și simțea forța interioară care îl conducea să intre în proces.

El a spus:

– Poate că nu știu acum culorile pe care le voi avea, dar știu că trupului meu îi va crește aripi și voi descoperi ceea ce se simte zburând! Își imagina, ca într-un desen în mintea lui, noile lui picioare subțiri, se gândea la corpul ce-l va avea și la noile lui antene, și simți multă plăcere să se gândească la îngrijirea și rigoarea cu care avea să găzduiască aripile sale mari pentru a se potrivi în cocon și apoi să le poată extinde.

A realizat că schimbarea implica învățarea și descoperirea de lucruri noi, credea că trebuie săinvestigheze cea mai bună poziție pentru a-și pune picioarele în timp ce zbură, de exemplu. Se gândea la toate delicatesele pe care ar trebui acum să învețe să le mănânce.

De asemenea i-au apărut multe întrebări interesante:

Unde va dormi de acum, că va avea aripi mari?

Ce se va întâmpla dacă va fi udat de ploaie?

Și în același timp ce își puna aceste întrebări, fascinația ce angajează schimbarea creștea în inima lui.

Fluturile ia spus:

– Ce credezi că se va întâmpla după ce îți vei crea noul corp? Într-o clipă vei rupe coconul și vei putea ieși pentru prima dată, vei putea deschide aripile, le vei întinde și vei simți că atunci când le miști vântul te va ridica și vei zbură sus, atât de sus încât vei ajunge pâna la nori.

Merlin își imagina ce minunat poate fi să te poți desprinde de la sol și să zbori, și aștepta cu mare nerăbdare momentul potrivit care-i va arăta că toate modificările au început, și el se va putea apuca să construiască acasa-cocon, unde se va produce schimbarea.

Mulțumi fluturașului pentru învățămintele despre propriul corp și se bucură de toate schimbările ce vor urma!

Veve și Riță

PROF. ICHIM CRISTIANA-OANA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ IULIA HAȘDEU GALAȚI

În pădure trăia o veveriță, Veve, care de când era mică a trăit singură, pitindu-se pe sub frunze. Era fricoasă și nu avea prieteni.

Într-o zi, pe când încerca să-și găsească ceva de mâncare, se întâlnește cu o altă veveriță, Riță. Aceasta era foarte veselă, jucăușă și avea mulți prieteni.

Riță când o zări, se apropie de ea și îi spune:

– Bună, eu sunt Riță și locuiesc în apropiere. Tu cine ești?

– Eu sunt Veve și nu reușesc să găsec nimic de mâncare!

Riță: – Te invit la un ospăț cu nuci și alune la mine acasă, în copacul acesta, la a cincina creangă, spuse entuziasmată Riță.

Veve speriată: – În copac? Dar eu nu m-am urcat niciodată în copac! Oricât de foame mi-ar fi, nu pot urca în copac!

Riță razand: – Dar dacă vei vrea cu adevărat vei putea! Te gândești la câtă mâncare este sus și vei vedea că nu este greu deloc să urci în copac!

– Voi fi lângă tine în caz că vei avea nevoie, încercă Riță să o mai liniștească pe Veve!

Foamea care nu-i dădea pace o convinsese până la urmă pe Veve să asculte de noua ei prietenă.

Cu grijă și convinsă că va putea, a reușit să urce în copac până la a cincina creangă, la casa lui Riță .

Din acea zi Veve și Riță au devenit nedespărțite și împreună au reușit să facă o mulțime de lucruri noi, iar Veve nu a mai spus niciodată “nu pot”, ci :

« POT DACĂ VREAU CU ADEVĂRAT ! »

CĂSUȚA DIN OALĂ

-dramatizare prelucrata -

Prof. învă. preșc. Pascale Alina

Prof. învă. preșc. Sbîngu Andreea

Grădinița „ Codruța” Galați

PERSONAJE: Oala, Șoricelul, Broscuța, Albina, Iepurașul, Furnica, Ursul

DECORUL: imaginea unei păduri într-o zi de vară.

FONDUL MUZICAL: muzică orchestrală, veselă sau muzică etno, folosită pe parcursul scenetei.

OALA:

Apare în scenă alergând, gâfâind, speriat, uitându-se mereu în urmă:

-Eu sunt oala cu pricina

M-a fugărit gospodina

Că i -am afumat mâncarea

Și a apucat-o jalea...

Oala „sare”și „țopăie”fericită, pe ritmul muzicii :

-De mirosuri și mâncare

Și de fum, sătulă-s tare.

De urechi, gospodina mă lungește

Și în apă mă trânteste,

Mă freacă si mă clătește

Vai... în cap, mă amețește.

Mai dansează puțin; veselă se uită prin jur, bate din palme și cântă.

-Iată: aicea în pădure,

Printre fragi și printre mure

M-oi mai odihni și eu

Că- s bătrână, văleleeeu...

Caută un copăcel, se culcă și adoarme. (Copilul iese din silueta de oală, iar aceasta trebuie să rămână în așa fel încât să nu se miște. Aceasta poate fi rezemată în spate pe niște scăunele). Cel care a interpretat rolul, va ieși din silueta care rămâne în mijlocul scenei.

ȘORICELUL:

Intră în scenă țopăind și privind mirat spre ulcică:

-Măi, ce oală mare...

Dar a cui o fi ea, oare?

Hei, oală ca o căsuță,

Ai vreun stăpân, mătăluță?

Nu e nimeni? Hai să intru-

Și să trag un pui de somn.

Mâța nu mă va găsi

Chiț, chiț, bine îmi va fi !

Șoricelul” intră” în oală să se culce. (de fapt, copilul se strecoară prin spatele siluetei)

BROSCUȚA:

Apare în cadru, orăcâind veselă, și privind la fel, mirată, spre ulcică.

-Casă, căsuță, cine locuiește aici?

Un iepure, sau poate, un arici?

Nu e nimeni? Cioc, cioc, cioc

Oare este- un pic de loc?

Iese șoricelul și vorbește vesel:

ȘORICELUL:

-Loc este...cât poștești !
Cu mine să locuiești,
Dacă vrei, eu te primesc
Prietenii să fim îmi doresc !

Își dau mâna :

-Eu sunt Chiț, șoricelul.
-Eu sunt Oachi, broșcuța.

ALBINA

Apare zumzăind și privind în jur, vede oala uriașă și spune:

-Uite- o oală cât o casă
E și mare și frumoasă.
Mi- ar plăcea să stau în ea
Cioc, Cioc, este cineva?

-Noi suntem:Oachi și Chiț.
Ai venit să ne înțepi?

ALBINA:

Dar eu nu înțep deloc
Obosită-s, nu mai pot!
-De la floare în lumină
Eu v -aduc azi cana plină
Și vă dau cu drag, în dar,
Miere dulce și nectar. (albina le oferă miere)

BROȘCUȚA ȘI ȘORICELUL:

-Bucuroși te vom primi
Prietenii buni, de azi vom fi !

Dansează toți, bat din palme, aleargă, apoi intră în casă.

IEPURAȘUL

Apare fugind și privind speriat în urmă:

-Țup, țup, m-aș ascunde undeva,

Căci lupul, e în urma mea...

Uite -aicea o căsuță

Ești a cuiva, drăguță?

Ies toți din căsuță:

ALBINA:

-Bună, iepure fricos.

Cine te mai fugărește?

Uite, ai un adăpost

Ce de dușmani, te ferește !

IEPURAȘUL:

-Mulțumesc, deci mă primiți.

Prietenii mei, voi să fiți !

Rămân toți o vreme „afară”, dansează, sar, aleargă, se joacă,apoi intră în casă.

FURNICA:

Apare cu un sac mare în spate, aplecată de greutate:

-Pentru unii, viața- i grea.

Au și vai...spinarea mea.

Stau un pic, mă odihnesc

Și -apoi, la drum, iar pornesc.

Se uită și vede și ea oala uriașă.

-Dar ce-i asta? O căsuță?

Nu e loc de-o furnicuță?

cioc, cioc,cioc,

Au, că nu mai pot...

Mai e loc aici, vă rog?

IEPURAȘUL:

-Nu- s pitici și nici arici

Noi suntem stăpâni aici.

Loc avem și pentru tine

Și -ai să vezi cât e de bine.

Toate personajele se așează unul lângă altul,cu fața spre spectatori și cântă împreună un cântec despre prietenie, bună dispoziție, la alegerea educatoarei.

La sfârșitul cântecului, spun toți în cor:

-Prietenii suntem

Și ne jucăm

Căci așa e cel mai bine.

Nu ne certăm, ne ajutăm,

Lucruri frumoase,unii de la alții,

toți învățăm.

BROSCUȚA:

-Prietenii,haideți la culcare.

Obosită-s tare, tare...

Intră toți în căsuță.

Apare în scenă un alt personaj :

URSUL:

Se uită peste tot, „cercetează”locul (se plimbă pe toată scena),învârtindu-se supărat și mormăind :

-În cojoc întors pe dos
Astăzi sunt tare ...nervos
Mor, mor, mor,
Sunt obosit
De mâncare, n-am găsit !

Vede oala și o privește mirat:

-Am o durere de picioare, îngrozitoare !
Și așa de rău mă dor,
Uite, de-aia o să ...moor...
Dar aici o să m-așez
Că doar n-o să deranjez...

Se așează greoi pe oală. Aceasta se strică, se aude „trosnind”, ursul cade cu picioarele în sus. Toți cei din căsuță ies speriați și fug. Apoi se opresc și se uită la urs, încep să plângă cu toții.

BROSCUȚA :

-Ursule, ce ai făcut?
Ai crezut că-i un butuc?
Ori nu vezi, ori ce-i cu tine?
Vai de mine și de mine...(plânge)
Am rămas fără căsuță.
Viață tristă de broscuță...

URSUL:

-Scuză-mă, dragă broscuță.

-Dragii mei, eu n-am știut
Că oala este casa voastră.
Dacă vreți, pot să v-ajut:

Facem alta mai frumoasă !

Hai, iertați-mă, vă rog.

Până-n zori, vom construi

O căsuță fermecată.

Nu mai plângeți

Hai, vă rog,

Căci poiana se înneacă...

TOȚI:

-Te iertăm, te iertăm

Și de treabă, ne-apucăm !

Apoi, apare în decor, o siluetă de căsuță (din polistiren, sau dintr-o placă de rigips, ori un carton mai gros). Va fi sprijinită în spate pe un suport, în așa fel încât să aibă stabilitate. Ușa va fi decupată, pentru a putea intra prin ea, un copil.

Când „termină” treaba”, toți sunt fericiți și bat din palme. Acum personajele pot juca un joc de mișcare-distractiv antrenant, vesel.

URSUL:

-Acum cred că m-ați iertat, toți-

Pentru greșeala mea.

Casa-căsuța voastră,

E acum, cea mai frumoasă.

Prieteni, eu acum vă las

Plec spre vizuina mea.

Însă, ne vom revedea...

ȘORICELUL:

-Prietenii buni, cu toții suntem.

Te rugăm rămâi cu noi.

Casă mare-acum avem

Veselia e în toi !

Copiii intonează la finalul scenei cântecul "PRIETENIA"

Doi prieteni

Prof. Tolea Luiza
Grădiniță cu PN nr 20 Galați

Matei e mereu grăbit. Copiii care îl cunosc îi spun „grăbitul”, dar el nu se supără. Iată-l îndreptându-se, că o săgeata, cu găleată plină cu gunoi către container. În drum, cad din găleată coji de banană și hârtiile pe care s-a chinuit să deseneze tot felul de mașini pe care ar dori să le conducă când ar fi mare. Însă nu prea i-a reușit!

Răducu, vecinul și colegul lui de grădiniță, îl urmărește.

- Bună, Matei!

- Bună!

- După cum se vede nu prea îți place curățenia?

- Ba, îmi place, foarte mult!

- Cum foarte mult? Tu nu vezi că semeni numai coji de banană și hârtii peste tot?

- N-am semănat, doar au căzut din găleată.

- Bine, prietene, dacă ai văzut că au căzut, de ce nu te-ai oprit să le aduni?

- Păi.....stai să vezi.....

- Ce să văd? Se observă că tu nu știi ce înseamnă să păstrezi curățenia și cum e cu ecologia.

- Ba știu ce înseamnă! Mi-a explicat mama și doamna educatoare, dar mai greșesc.

- E bine totuși că recunoști, dar trebuie să te corectezi.

- Cum să mă corectez?

- Când vezi că îți cad din căldare gunoaie, să te apleci să le aduni și să le duci unde le este locul.

- Ai dreptate, prietene! Îți promit că nu se va mai repeta. Radule, dacă am lăsat din grabă să cadă gunoaiele pe jos din neatenție, înseamnă că nu știu ce este ecologia?

- Sunt sigur de acest lucru. Imaginează-ți ce ar însemna să cadă resturi de la fiecare locatar care duce gunoiul la container să arunce gunoaie pe stradă și de la etaj.

- M-ai convins! Voi urma sfatul tău, doar îmi ești cel mai bun prieten.

Noi la grădiniță am învățat ce e curățenia și știi că paarticipam la concursul „ Cea mai curate stradă”.

- Atunci, dragă Matei, noi trebuie să păstrăm curățenia si sa fi învățăm și pe alții ce înseamnă acest lucru.

Discuția dintre cei doi prieteni este întreruptă de doamna educatoare care ieșise și dansa afară să se plimbe.

- Bună ziua, copii! Voi va certați?

Radu i-a povestit doamnei educatoare toată întâmplarea, în timp ce Matei ascultă cu capul în pământ cele relatate de prietenul sau, mulțumit că nu a spus că era vorba de el.

- Dragii mei, sunt foarte bucuroasă că învățați și pe alții ce înseamnă curățenia și mă bucur că nu ați uitat ce ați învățat la grdinița. Pentru a trăi sănătos, fiecare trebuie să înțeleagă legile naturii,atât de necesare sănătății noastre. Sper că stradăvoastră să fie cea mai curată.La revedere și ne vedem la grădiniță

- - La revedere, doamna educatoare!

CUZA VODA ȘI SULTANUL

Prof . Enuță Mihaela

Grădinița P.P. Nr. 36, Galați

Prezentator : Dragi spectatori, bine ați venit

La marea sărbătoare

Unirea - la aniversare!

Prezentator 2 : Din timpuri îndepărtate

Pe pământul strămoșesc

Romanași de viță-veche

Ce același grai vorbeau

Cu straie fără pereche

Ne-ntrecuți, ei petreceau!

ROMANAȘUL 1 Iată-mă sunt românaș

Tata-mi zice fecioraș,

Iară mama puișor

Se mandreste că-s fecior !

ROMANAȘUL 2 Mă îmbracă, mă gătește

Uite așa pe românește

Și cu cușma pe-o ureche

Ca sa le fiu drag la fete.

ROMANAȘUL 3 Și așa mă duc la horă

Să-i aduc măicuței noră.

Încercă să fure fata

ROMÂNCUȚĂ Iată-mă, sunt româncuță,
Cam micuță, dar drăguță.
Mama-mi coase ie albă
Și la gât îmi pune salbă.

Copil1 : - La atac!!!

Copil2 - Săriți pe ei!

*Copiii moldoveni și copiii munteni trag cu arcuțul împărțiți în două tabere separate de apa Milcovului. Apare **Moș Ion Roată** pe podeț și spune :*

- Văleu! Stați, mai fraților, că mă doborâți! Ce aveți de vă bateți așa?

Copiii : - Ne jucăm Moșule! Dar tu cine ești?

Moș Ion Roată : - Eu sunt Ion Roată! Apoi iaca ce, oameni buni: de sute de ani, două țări surori, Moldova și Țara Românească se sfașie și se mănâncă între dânsele spre cumplita pieire a neamului românesc. Țări surori și creștine am zis, știți voi de ce?

Copii : Păi ...ne închinăm la fel!

Copiii: Vorba, hrana, îmbrăcămintea și toate obiceiurile pe care le avem noi, moldovenii, le au și frații noștri munteni.

Copil -Numai pâraul Milcov le desparte ([arată pe harta](#)).

Copil -"Să-l secăm dintr-o sorbire" și să facem sfânta Unire, dorita de strămoșii noștri. Așa e Moșule?

Moș Ion Roată : Așa e, dragii mei isteți! Haideți să cântăm cântecul lui Roată către Divan.

CUVANTUL LUI ROATĂ CĂTRE DIVAN (cântec)

Eu fac merele și vinul,
Ar pământul an de an,
Știu ce gust are pelinul,
Nu-s boier, ci sunt țăran.

Aduc florile-n livadă,
Ciocârlile în lan,
Îmi port dorul prin baladă
Iar acum pe la Divan.

R: Cobora cerul pe ape
Ion Roată când vorbea,
Se trageau munții aproape,
Dunarea vorbea și ea.
Și zvâcni codrul ca para,
Grâul tresări din somn,
Striga Roata: "Vrem cu țara,
Noi il vrem pe Cuza domn!"

2. Port aici cuvânt de cremeni
Despre muncă și dreptate,
Viața țării e asemeni
Inimii ce veșnic bate.
Voi, boieri, voi, gospodari,
Cum cireșii în grădină
După iarnă dau lăstari,
Birui-vom spre lumină

Copiii trec chiuind peste apa Milcovului strigand:

Copiii: Trăiască România ! Trăiască Cuza Voda!

Prezentator 1: - Dragi copii, deși boierii au hotărât ca Țara Românească să se unească imediat cu Moldova, marii imparți au cerut să se aleagă în fiecare țara câte un domnitor.

Prezentator 2: - Dar românii l-au ales pe Alexandru Ioan Cuza domn în amândouă țările și așa au făcut Unirea Moldovei cu Țara Românească.

Prezentator 1: - Dar din această cauză Sultanul turcilor s-a supărat foarte tare și se gândea chiar să trimită armată să-l alunge pe Cuza din țară.

Cuza e înconjurat de câțiva boieri și se sfătuie cum să facă.

Prezentator 2: - Ce putea face Cuza Vodă? Război?

Prezentator 1 : - Nu! Nu avea armată!

Prezentator 2: - Atunci Cuza a hotărât:

Cuza: - Mă duc să stau de vorbă eu însumi cu Sultanul să-i arăt ca poporul m-a vrut domn, domn al Unirii. Și dorința poporului nu se poate călca în picioare așa, la nesfârșit.

Boierul 1 : - Maria Ta, nu te duce la sultan.

Boierul 2 : - E primejdie mare!

Boierul 1 - Să nu te ucidă, Maria Ta! (*își frânge mâinile îngrijorat*)

Cuza: - Prieteni știu ca de-a lungul vremii mulți voievozi au fost uciși de sultanii turci. Eu nădăjduiesc că vorbindu-i sultanului înțelept, ca de la om la om, și ca de la conducător la conducător, să ne înțelegem și să mă lase să conduc netulburat țara mea unită, România.

Pleacă Cuza la sultan, se aude muzică turcească și dansează cadanele.

Prezentatorul 3 : - Și s-a dus Cuza Vodă la Istanbul la palatul sultanului ca un domnitor. Însoțit de suita sa aleasă .

Prezentator 4: - Trebuie să știți că toți voievozii erau obligați să facă o temenea în fața sultanului, adică să îngenuncheze și să-i sărute pulpana.

Il opresc gărzile turcești pe Cuza înainte de a intra la sultan.

Turc 1: _ Să nu uiți să-i faci temenea sultanului, Maria Ta!

Cuza: - Sunt domnitor român și conduc o țara de oameni buni și iubitori de libertate.

Turc 2: - Atunci poftește, Maria Ta!

Cuza intră în sala tronului unde îl aștepta sultanul îngâmfat care voia să-l vada îngenunchind.

Cuza: - Să traiți mărite Sultan! (a salutat militarește fără sfială)

Sultanul: - Cutezi a mi te infățișa fără temenea? *se mira sultanul* Cine ești tu?

Cuza : - Sunt domn nou la vremuri noi. Cunosc obiceiul străvechi al închinăciunii înaintea Măriei tale . Dar dacă eu ca om , aș putea îngenunchea, ca domn nu am dreptu să umilesc poporul și țara mea, România care mi-a poruncit să mă port demn Îngăduie-mi , Măria ta, să mă Infățișez și să grăiesc ca un conducator de țara către un alt conducator de țara, chiar dacă , țara mea, România, e mult mai micădecât împărăția Măriei tale.

Sultanul : - Așa deci! Zici ca ești noul domn al României? Îmi place curajul dumitale!Poftim! Ia loc ! Să auzim ce ai de spus!

Cuza se așază pe pernuța și discută cu sultanul mai mult timp, în timp ce cadanele își continuă dânsul

Sultanul: - De ajuns! Să cânte în cinstea noului domn și muzica românească!

Cadanele : - Muzica românească? (se mira și pleacă)

Turcii: - Așa ceva nu s-a mai întâmplat niciodata până acum la curtea sultanului!

Se aude pe fundal muzica populară , românii danseaza.

Prezentator 1 : - Deci, cu priceperea, cu îndrăzneala și cu îndemanarea lui în purtarea cu oamenii, Cuza Voda, a muiat inima sultanului și a dobândit o mare victorie: RECUNOAȘTEREA UNIRII !!! .

Cuza: - Alesul vostru va dă azi o singura țară : ROMÂNIA ! (*se întoarce și le spune românilor*)

Romanii : - Uraaaaaa! Trăiască Cuza Vodă! Trăiască România!

(toți copiii se prind de mâini și dansează HORA UNIRII cu boierii și Cuza).

REFERATE

MAXIME

CUGETĂRI

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

RELAȚII DE PRIETENIE, COLABORARE, SOCIALIZARE ÎN CADRUL GRUPULUI-exemple de bune practici

*Prof. pentru învăț. primar, Trofin Virginia
Șc. Gimn. "Dimitrie Luchian", com. Piscu, jud. Galați*

*(Material prezentat în Lucrarea de gr.I cu tema: :
"Formarea conduitei moral-civice la vârsta școlară mică")*

Copiii sunt extrem de impresionabili. Felul în care sunt tratați determină modul în care ei se vor comporta. Învățătorul are o mare influență asupra acestuia și poate ajuta mult la modelarea viitorului școlarului.

Felul în care se desfășoară anumite activități îl face pe elev să se simtă bine. Faptul că este implicat în implementarea, scrierea/rescrierea regulilor clasei, în acordarea / oferirea de întăriri pozitive, prin urmare în toate activitățile de la cele de planificare a regulamentului până la respectarea acestuia, îl responsabilizează, formându-și / dezvoltându-și un comportament prosocial.

Am desfășurat diferite activități prin care am urmărit formarea unui stil de relaționare interpersonală, identificarea și reglarea emoțiilor și a comportamentului în situații problemă, dar și dezvoltarea capacității de socializare, relaționare în grup, în situații concrete, în mediul școlar. Astfel elevii au participat la diferite acțiuni: jocul *Cine cu cine este prieten*, *Mesaje călătoare*, *Colegul meu*, *Prietenul meu* (chipuri în oglindă), *Brățara prieteniei* (confeționare de brățări cu rolul de a lega prietenii), etc.

Pentru început, în stabilirea relațiilor de prietenie în cadrul grupului, am realizat jocul interactiv „Cine cu cine este prieten” la disciplina Dezvoltare personală în cadrul unității de învățare „Cine sunt / suntem”. Tema activității a fost „Cine cu cine este prieten”, iar scopul a fost acela de

a identificarea relațiilor de prietenie și acceptare în grupul clasei.
Desfășurarea activității :

Elevii- membrii grupului, așezați în cerc și de la unul din ei începe jocul. De exemplu: Eu sunt Bogdan, prietenul meu este Dănuț... următorul repetă tot ce s-a spus anterior și completează cu numele prietenului său. Pentru reprezentarea relațiilor de grup am pregătit un ghem de ață care are o culoare cu o semnificație dinainte stabilită (în cazul de față roșu) și s-a trecut din mână în mână după cum sunt precizate relațiile de prietenie.

Tot pentru a urmări comportamentul față de celelalte persoane, am mai desfășurat împreună cu elevii o altă activitate la disciplina Dezvoltare personală care a debutat în întâlnirea de dimineață cu un exercițiu de spargere a gheții: *Să-i apreciem pe ceilalți !*

Elevii așezați în cerc, sunt rugați să-i spună colegului din stânga un lucru care îi place la el/ea. Când cercul este complet, se repetă exercițiul în sens invers (fiecare participant îi va spune colegului din dreapta ce îi place la el/ea).

Discuția după exercițiu:

• Cum v-ați simțit făcând un compliment? Din ce cauză? Cum v-ați simțit primind un compliment? Din ce cauză? Cât de des vă apreciați prietenii și membrii familiei pentru lucrurile pe care le fac pentru voi? Cum vă simțiți când prietenii vă critică sau spun lucruri negative despre voi? Din ce cauză?

Majoritatea elevilor au afirmat că se simt bine atunci când primesc un compliment și când sunt apreciați de către colegi, prieteni, membrii familiei. În momentul când sunt criticați sau se spun lucruri negative despre ei, nu se simt bine și se supără.

Activitatea a continuat cu un Studiu de caz pe următorul text:

”Alina, Ioana și Mirela locuiesc pe aceeași stradă. Se joacă împreună în fiecare zi. Jocul lor preferat este cel cu păpușile. Fiecare dintre fete are o păpușă frumos coafată și îmbrăcată cu rochie lungă.

Azi Ioana este supărată. Părinții ei au adunat toate lucrurile din casă pentru ca zugravul să înceapă lucrul și ea nu își mai găsește păpușa.

-Așa îți trebuie! spune Mirela. Trebuia să ai grijă să nu o rătăcești.

Privirea Ioanei se umplu de lacrimi.

- Nu mai iau parte la joc. Aștept o săptămână până rearanjăm lucrurile în casă. Cu siguranță atunci o voi găsi.

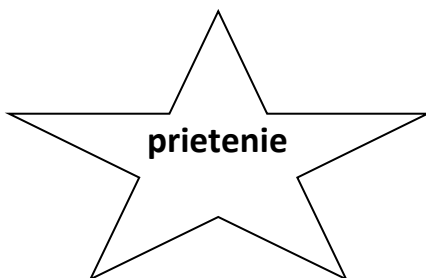
Alina o prinse pe Ioana de mână și îi spuse:

- Nu fi supărată! Îți dau păpușa mea. Eu mai am una, cea veche, doar o știi și tu. Așa ne vom juca toate trei același joc.”

După ce s-a citit textul, s-a discutat pe marginea lui apoi le-am cerut să răspundă la două întrebări: Care dintre fete este prietena adevărată a Ioanei? Care ar fi fost atitudinea ta față de Ioana dacă erai acolo?

La prima întrebare majoritatea elevilor au răspuns corect specificând numele prietenii adevărate a Ioanei, iar o parte au menționat faptul că Ioana este neatentă cu lucrurile sale. La a doua întrebare lucrurile s-au complicat puțin în sensul că o parte din elevi ar fi procedat la fel ca și Alina, alții i-ar fi dat păpușa sa, iar restul elevilor ar fi propus să se joace alt joc.

După studiul de caz am propus elevilor un exercițiu în care le-am cerut să completeze în fiecare colț al steluței cuvinte cheie care să evidențieze relațiile dintre prieteni pentru ca prietenia lor să dureze.

Majoritatea cuvintelor alese de elevi au fost: sincer, deștept, darnic, înțeleghător, silitor, frumos, bun, dar au fost și elevi care și-au ales prietenii după clasa socială.

În încheierea activității am propus elevilor realizarea unui joc de rol unde le-am cerut să își imagineze că sunt reporteri și iau interviuri unor copii care sunt prieteni. Astfel, un elev era reporterul și adresa întrebări. O parte din întrebările formulate de ei au fost: Care este numele prietenului tău cel mai bun? Care sunt trei dintre calitățile prietenului tău? Cu siguranță prietenul tău are și defecte. Numește unul din ele.; Cum ți-ai dovedit prietenia față de el atunci când și-a serbat ziua de naștere?, etc..

Elevilor le-a fost mai ușor să găsească defectele decât calitățile prietenului.

În final elevii au înțeles că este necesar să se respecte unii pe ceilalți, să fie generoși, amabili, și chiar dacă vor veni colegi noi, asta nu înseamnă că trebuie să se poarte urât cu ei.

O altă activitate a fost *Mesajele călătore* unde am discutat cu elevii despre emoțiile de bază și elementele simple de limbaj nonverbal și paraverbal. Le-am cerut apoi elevilor să scrie pe o foaie toate cuvintele frumoase pe care ar dori să le audă de la colegii de clasă, apoi le-am împărțit postit-uri și i-am rugat să aleagă și să scrie pe postit doar trei cuvinte frumoase, cele pe care ar dori să le audă rostite de colegii lor cel mai des. Cât timp elevii au scris, am înfășurat o coală de carton formând un trunchi de copac, iar elevii au lipit bilețelele cu dorințele pe coală. Acesta s-a numit „Copacul speranțelor” și i-am informat că în America există obiceiul ca dorințele, scrise pe hârtie, să se prindă într-un copac astfel încât ele să zboare în Univers și să se împlinească. Prin urmare, aceste dorințe au devenit un mod de comunicare între colegi la a căror îndeplinire pot contribui nemijlocit. După discuții, activitatea s-a încheiat cu un spectacol deosebit

care i-a îmbogățit sufletește prin atmosfera creată. Activitatea a avut impact asupra întregii comunități și a avut în vedere formarea unui stil pozitiv de relaționare interpersonală. Elevii au identificat relația dintre comportamentul lor și comportamentul celor din jur. Toți cei prezenți au înțeles importanța păstrării unui climat armonios, bazat pe încredere, toleranță, respect și corectitudine.

În cadrul activității *Colegul meu, prietenul meu* (chipuri în oglindă) elevii au citit un scurt text *Casa cu o mie de oglinzi*, prin care s-a urmărit relația dintre comportamentul /atitudinea lor și răspunsul comportamental al celor din jur.

Casa celor 1000 de oglinzi - folclor japonez

”Cu mult timp în urmă, într-un sătuc, se găsea un loc cunoscut drept *Casa celor 1000 de oglinzi*. Un cățeluș mititel, vesel din fire, aflând de acest loc, s-a hotărât să-l viziteze. Când a ajuns, sărea fericit pe scări și a intrat în casă. S-a uitat pe hol cu urechiușele ridicate și dând din coadă.

Spre marea sa surpriză, s-a trezit privind la alți 1000 de cățeluși fericiți, care dădeau din coadă ca și el. A zâmbit, și a primit înapoi 1000 de zâmbete, la fel de calde și prietenoase. Când a plecat, s-a gândit:

"Este un loc minunat. Mă voi întoarce să-l mai vizitez!" În același sat, alt câine, care nu era la fel de fericit ca primul, s-a hotărât și el să viziteze casa. A urcat cu greu scările, cu coada între picioare, și capul lăsat. Când a văzut 1000 de câini neprietenoși uitându-se la el, s-a speriat și s-a zbârlit pe spate, mârâind. Când ceilalți 1000 de câini au început și ei să mârâie, a fugit speriat. O dată ieșit afară, s-a gândit: "E un loc îngrozitor, nu mă mai întorc acolo niciodată".”

Morala: *În viață toate chipurile sunt oglinzi. Tu ce fel de reflexie vezi pe chipurile celor pe care-i întâlnești?*

Elevii au discutat despre importanța comunicării pozitive în îmbunătățirea relațiilor interpersonale și au identificat noi moduri de relaționare și comunicare între colegi. În același timp, prin activitatea desfășurată s-a urmărit cultivarea unor trăiri afective pozitive față de cerințele școlare, în contextul multiplelor relații interpersonale pe care copilul le întreține în cadrul colectivului din care face parte, cu accent pe educarea unor sentimente pozitive cum sunt simpatia, prietenia, solidaritatea, modestia, compasiunea și prevenirea unor sentimente negative precum egoismul, invidia, îngâmfarea, egocentrismul. Formarea unor trăsături pozitive de caracter este indispensabilă vieții în colectiv care nu se poate desfășura în bune condiții, dacă membrii colectivului nu dau dovadă de sinceritate, principialitate, onestitate, altruism, toleranță, modestie, perseverență.

CITATE CELEBRE DESPRE PRIETENIE,

*Culese de prof.Șorea Aurica
Gădinița Croitoraşul Cel Viteaz*

Un prieten este cineva care te cunoaște așa cum ești, înțelege ce ai fost, acceptă ce ai devenit și, cu blândețe, te lasă să crești în continuare.

(William Shakespeare)

Ține lângă tine un adevărat prieten cu amândouă mâinile.

(Proverb nigerian)

Caut persoanele care să mă iubească nu în ciuda defectelor și vulnerabilității mele, ci datorită lor. Caut prietenii care îmi sunt alături și înnoată împreună cu mine spre adâncimi.

(Brene Brown)

Cel care n-a simțit niciodată farmecul unei prietenii sincere și dezinteresate, nu cunoaște toată fericirea pe care un om o poate primi de la alt om.

(Carl Gustav Jung)

Prietenia are virtuțile unui râu: ocolește stânci, se adaptează la văi și munți, uneori se transformă în lac până ce adâncitura se umple și își poate urma cursul. Pentru că, la fel cum râul nu uită că ținta sa e marea, prietenia nu uită că singura sa rațiune de a fi este să-și dovedească iubirea față de ceilalți.

(Paulo Coelho)

Ceea ce face ca prietenii să fie trainice și le sporește farmecul e un sentiment care lipsește iubirii: siguranța.

(Honore de Balzac)

Un prieten este acela care îți oferă libertatea totală de a fi tu însuși.

(Jim Morrison)

Profunzimea prieteniei nu depinde de distanță. (Rabindranath Tagore)

Prietenii sunt rude pe care ți le faci pentru tine.

(Eustache Deschamps)

Prietenia constă în a uita ceea ce oferi și a pastra în memorie ceea ce ai primit.
(Alexander Dumas)

Un prieten este un cadou pe care ți-l dăruiești ție însuși.

(Robert Louis Stevenson)

Prietenia este încercarea prin care se măsoară un om.

(Oscar Wilde)

Există un stadiu al prieteniei unde nu mai e nevoie să vorbești pentru a te înțelege, nici să te sfătuiești spre a acționa în comun.

(Nicolae Titulescu)

Adevarata prietenie este asemeni unei bune sănătăți ; valoarea ei este adesea recunoscută după ce este pierdută. (Charles Caleb Colton)

Nimeni nu poate trăi fără prieteni, chiar dacă stăpânește toate bunurile lumii.

(Aristotel)

Prietenii mei nu sunt mulți, dar sunt nenumărați. (Nichita Stănescu)

Nu rupe firul unei prietenii, căci, chiar dacă îl legi din nou, nodul rămâne.

(Octavian Paler)

Ospitalitatea, curtoazia și prietenia sunt întâlniri ale omului în om.
(Antoine de Saint Exupery)

Prietenia este iubire fără aripi. (Lord Byron)

Trebuie să fugim de prietenia celor care au o fire cu două fețe. (Esop)

Oriunde suntem, prietenii noștri sunt cei care ne fac lumea. (Henry Drummond)

A scoate prietenia din viață e ca și cum am scoate soarele din lume.
(Cicero)

Nu are nicio noimă să cerșești prietenia. (Antoine de Saint Exupery)

Prietenia nu rezistă nici în jigniri, nici în înfrângeri. Ea moare. (Titu Maiorescu)

Prietenia este egalitate armonioasă. (Pitagora)

Un prieten adevărat te prinde de mână și îți atinge inima. (Gabriel Garcia Marquez)

Există întotdeauna un mic gol în prietenii cele mai depline, ca în ou. (Jules Renard)

Un prieten seamănă cu o haină. Trebuie să-l părăsești înainte de a se fi uzat. Dacă nu, te părăsește el. (Jules Renard)

Nu-ți ofensa prietenul, împrumutându-i merite datorite de noi. (Rabindranath Tagore)

„PRIETENUL LA NEVOIE SE CUNOASTE!”

Hondrilă Lăcramioară

Grădinița cu PN nr 56 Galați

La întrebarea adresată copiilor :

Care este prietenul și de ce ,iată ce răspunsuri sincere și frumoase am primit!

Ștefan–Prietenul meu este AZOREL, pentru că mă joc mereu cu el!

Erica-Prietenă mea este Miruna, pentru că mă ajută să fac un puzzle!

Ionuț-Prietenul meu este Ștefan , pentru că îmi da în fiecare zi o bucată din prăjitură lui!

David –Prietenul meu este Luca , pentru că mă lasă să stau lângă el!

Sară-Prietenă mea este pisica , pentru că doarme cu mine atunci când mama este la servicii!

Rebeca –Prietenă mea este bunica pentru că mă duce mereu în parc!

Miruna –Prietenul meu cel mai bun este tataia, pentru că se joacă cu mine de-a mama, de-a tată , de-a doamna educatoare!

Iulia –Prietenă mea este mama pentru că îmi face rochițe !

Ștefan-Prietenul meu este tată, pentru că avem SECRETE, pe care mama nu le știe!

Copii ,ce culoare poate avea prietenia ?

-Prietenia ,nu are culoare doar o simți !

Copii ,cu ce floare putem asemăna prietenia?

-Cu toate florile din lume –pentru că toate florile sunt frumoase !

-Prietenia- seamănă cu un Curcubeu!

-Prietenia -seamănă cu o inima mare!

-Prietenia- seamănă cu un fluture foarte colorat!

Prietenia-Amalgam de cuvinte

Prof Inv Prescolar: Dumitru Emanuela Mihaela
Gradinita PN Nr 1, Piscu, jud Galati

Ce inseamna prietenia?

„Prietenie înseamnă să fii alături de cineva, nu când are dreptate, ci când greșește.” ([André Malraux](#)).

„Prietenia nu poate fi dusă mai departe dacă nu suntem în stare să trecem peste mici greșeli.” ([Jean de la Bruyere](#)), de aceea

„Puțini sunt oamenii care-au învățat să prețuiască prietenia.” ([Tudor Arghezi](#)).

Ce este un prieten?

„Prieten adevărat e cel care, chiar dacă te cunoaște bine, continuă să te placă.” ([Elbert Hubbard](#)), de aceea „A merge cu un prieten prin întuneric este mult mai bine decât a merge singur prin lumină.” ([Helen Keller](#)).

„Este îngrozitor să nu ai un prieten căruia să-i spui cât ești de fericit sau de trist.” ([Panait Istrati](#)) de aceea „Nimeni nu poate trăi fără prieteni, chiar dacă stăpânește toate bunurile lumii.” ([Aristotel](#))

Asadar, „Ce este, în fond, prietenia, dacă nu acel minunat privilegiu al sufletului în care adevărul se poate odihni?”([Dan Puric](#)) Ea „Prietenia îndoiește bucuriile și înjumătățește necazurile.” ([Francis Bacon](#))

Cum ne alegem prietenii??

Singura cale să ai un prieten este să fii unul.” ([Ralph Waldo Emerson](#)). „Prietenul sigur îl cunoști în împrejurări nesigure.” ([Cicero](#)) si totusi, „Prietenii sunt ca pepenii: încerci o sută, alegei doi, trei.” ([Confucius](#)) Drumul spre casa unui prieten nu e niciodată prea lung.” ([Proverbe daneze](#)), mai ales atunci cand „Un prieten adevărat te prinde de mână și îți atinge inima.” ([Gabriel Garcia Marquez](#))

Sfatul meu:

„Nu lăsa o dispută ne semnificativă să rupă o mare prietenie.”([Dalai Lama](#)). „Prietenia înseamnă a fi frate și soră, două suflete ce se ating fără să se confunde, două degete ale aceleiași mâini.” ([Victor Hugo](#)). De aceea, „Adevărata prietenie rezistă timpului, distanței și tăcerii.” ([Isabel Allende](#))

„Zâmbește și vei avea prieteni. Încrunță-te și vei avea riduri.” ([George Eliot](#))

IMPORTANȚA JOCULUI IN VIAȚA COPILULUI

PROF. INV. PREȘCOLAR- LĂCUSTĂ NICOLETA

GRĂDINIȚA PP „LICURICI „- GALAȚI

Din totdeauna și pretutindeni, jocul a fost și este strâns legat de mirifica lume a copilăriei. Nici un copil nu-și trăiește deplin această minunată vârstă fără joc, fără veselie, fără mirajul care însoțește zilele și orele de el însuși dorite și înfăptuite după propria sa plăcere.

Jocul este un factor important al socializării copilului, deoarece acesta, potrivit unor reguli scrise sau nu, îi determină pe copii să se cunoască mai bine, să comunice mai mult, să se simtă bine unul cu celălalt și să dorească acest lucru.

Jocurile au rol important în dezvoltarea fizică, intelectuală, morală și estetică a copiilor. Jocul este pentru el la fel de important ca munca pentru adulți, îi îmbunătățește capacitatea de comunicare, îl determină să se implice în cât mai multe activități, făcând posibilă, dezvoltarea armonioasă a personalității acestuia.

Jocurile care sunt inspirate din viața de toate zilele îi arată copilului regulile mari ale vieții civilizate, oglindesc stadiul de dezvoltare al societății în care trăiește. Sunt și un material foarte bogat pentru dezvoltarea gândirii și afectivității copilului. Prin joc, imaginația copilului se dezvoltă, la fel și puterea de inventivitate. Copilul dorește să semene cu cel pe care-l interpretează în joc. Copilul observă personajul pe care îl imită în jocul său. Prin joc copilul își îmbogățește și dezvoltă felul de a vorbi. A te juca presupune a-ți propune o sarcină de îndeplinit și de a te obosi, a face un efort pentru a îndeplini această sarcină, jocul este o încercare. În cadrul acestora, copilul trebuie să respecte anumite consemne, reguli. Prin joc copilul învață ce este o sarcină, învață să-și fixeze atenția, să-și stăpânească instabilitatea naturală, să facă un efort.

Jocul reprezintă tipul fundamental al activității copilului. Sub influența lui se formează, se dezvoltă și se restructurează întreaga lui activitate psihică. Jocul este mișcare, explorare, este comunicare și socializare, este exercițiu și învățare, este observație și imitație, este disciplinare. Esența jocului este reflectarea și transformarea, pe plan imaginar, a realității înconjurătoare. Jocul nu este numai o simplă distracție, ci, prin joc, copilul descoperă și lumea și viața într-un mod accesibil și atractiv, o cercetează, o prelucrează și o transformă în învățare, în experiență personală. De aceea, în timpul jocului, copilul desfășoară o variată activitate de cunoaștere.

În joc copilul manifestă liber tot ceea ce a văzut, a înțeles, a învățat din jurul său, din viața sa. Jocul este de o mare importanță în viața copilului, e tot atât de important ca și activitatea, munca sau serviciul pentru adulți; jocul produce copilului bucurie.

Exemple de jocuri de cunoaștere, socializare

1.Întrevederi

Mărimea unui grup este de la 10 până la 30 de participanți.

Timp de desfășurare: 20 de minute.

Obiective:

- ✓ A înțelege diferența dintre relațiile bazate pe încredere și neîncredere.
- ✓ A cunoaște mai bine, pe cât posibil, cum se autoapreciază partenerul.

Procedură:

Animatorul explică întregului grup, apoi se formează perechi, fiecare încercând

să aleagă pe cineva cu care nu s-ar înțelege în mod obișnuit. Fiecare pereche trebuie

să se izoleze și să nu intre în contact cu ceilalți. Perechile se izolează și timp de 10

minute fiecare membru povestește colegului său părerea despre sine însuși, încercând să se înțeleagă reciproc.

Evaluare:

Se poate discuta despre schimbarea sentimentelor pe parcursul jocului (a conversațiilor în perechi), despre schimbările apărute în comportamentul ambelor

persoane și cele ce ar putea apărea.

2.Viitoarea mea casă

Mărimea unui grup este de la 10 până la 30 de participanți.

Timp de desfășurare: 50 de minute.

Materiale: mese și scaune, hârtie în pătrățele pentru fiecare participant (21* 29

cm), creioane, vopsele, radiere, ascuțitori, echere și rigle.

Obiective:

A stimula comunicarea inițială în grup, a favoriza cunoștințele.

Procedură:

Fiecare desenează conturul palmei sale stângi sau drepte, atribuind fiecărui deget o întrebare.

Apoi, completează interiorul cu răspunsul la aceasta.

Exemple de întrebări:

- motivul aflării tale aici;
- realizările ce ai vrea să le faci într-o perioadă de timp împreună cu tot grupul;
- aspecte ale personalității ce le apreciezi cel mai mult;
- problema de care ești acum cel mai preocupat,
- contribuțiile pe care ești gata să le faci.

Animatorul poate schimba întrebările, în funcție de dinamica grupului. Odată foile completate, se realizează o interogare comună. Pentru final, se realizează un „perete al mâinilor”.

Evaluare:

Ce impresii ți-a lăsat activitatea? Ce dificultăți ai întâlnit? Ce ai reușit? Ce concluzii ai făcut?

3.Propoziții incomplete

Mărimea unui grup este de la 10 până la 30 de participanți.

Timp de desfășurare: 25 de minute.

Materiale: o listă de propoziții.

Obiective:

A favoriza cunoașterea reciprocă.

Procedură:

Se împart fișele și fiecare le completează individual. Participanții trebuie să completeze aceste propoziții. Apoi are loc evaluarea.

Când sunt tăcut într-un grup, mă simt.....

Când sunt cu o persoană și nu vorbesc, mă simt.....

Când mă supăr pe cineva, mă simt.....

Când e cineva supărat pe mine, mă simt.....

Când critic (cert) pe cineva, mă simt.....

Când cineva de lângă mine plânge, mă simt.....

Când fac cuiva un compliment, mă simt.....

Când cineva îmi face un compliment, mă simt.....

Când sunt nedreptățit, mă simt.....

Când cineva e injust cu mine, mă simt.....

BIBLIOGRAFIE

- ✓ Ion Bogdănescu, Rus Grigore Nicolae – „ 110 jocuri pentru copii”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2001;
- ✓ Mariana Bârjoveanu, Romel Bârjoveanu – „ Carte de învățătură pentru cei mici, părinți și bunici”, vol II, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1970;

Mama, cel dintâi cuvânt!

Profesor, Crăciunescu Georgiana
Liceul Teoretic „Dunărea” Galați

Bucuria sosirii primăverii trebuie să o împărtășim cu cei din jurul nostru deoarece inima trebuie să-ți tresară de bucurie la vederea primului ghiocel.

Luna Martie este cea în care nu trebuie să-ți dispara zambetul de pe față, să radiezi frumusețe și să împărți acest sentiment cu toată lumea din viața ta.

Tabloul viu și colorat al naturii ne încânta ochii și sufletul, trezind în noi impulsul creativ. În captarea atenției am folosit brainstorming-ul pornind de la cuvântul „MAMA”.

Elevii clasei a IX-a D au fost încântați și receptivi deoarece activitatea s-a soldat cu premii și o atmosfera interactivă.

Activitatea s-a desfășurat în sala de clasă și a fost formată din următoarele secțiuni: desene, afișe, creații lirice, eseuri despre cea mai importantă ființă de pe pământ, expoziție cu felicitări lucrate manual, tradiții legate de sarbatoarea primaverii.

La sfârșitul activității elevii au fost recompensați cu diplome și premii și s-au dovedit foarte receptivi și încântați de activitatea la care au participat.

PROVOCĂRILE PRIETENIEI

Prof. Calciu Katalin Agnes

Școala Gimnazială Miron Costin Galați

O adevărată provocare a fost conceperea, începerea și realizarea acestui articol .Vă întrebați sigur de ce...pentru foarte mulți dintre noi ,cred că ne este foarte greu să ne ordonăm gândurile,cunoștințele și să le punem pe hârtie.Este aceea teamă ..„Să nu cumva să uit ceva,, apoi „Dar oare din ce perspectivă să privesc prietenia?La nivelul adult-adult, sau copil-adult sau copil –copil „? „Ce înseamnă prietenia „? sau,, Cum ia naștere prietenia,,? ...pentru că toate ni se par importante sau nimic relevant la un moment dat ...

Și uite așa frământându-mă,îmi veneau în minte câteva citate celebre, de care ne spunea profesorul nostru de psihologie la facultate , să ne ghidăm în viață și într -o relație de prietenie.

- ✚ „Într-o prietenie, lucrul cel mai greu nu este de a ne da pe față defectele înaintea unui prieten, ci de a-l face să și le vadă pe ale lui.” — [*François de La Rochefoucauld*](#)
- ✚ „Prietenii vechi mor, noi prietenii apar. E ca și cu zilele. O zi veche trece, una nouă sosește. Lucrul important e să o faci să conteze: un prieten care contează, o zi care contează.” — [*Dalai Lama*](#)
- ✚ „Prietenia nu poate fi dusă mai departe dacă nu suntem în stare să trecem peste mici greșeli.” — [*Jean de la Bruyere*](#)
- ✚ „Ce-ți poți dori mai mult decât să ai pe cineva cu care să poți vorbi ca și cu tine însuși?” — [*Cicero*](#)
- ✚ „Zâmbește și vei avea prieteni.Încrunță- te și vei avea riduri. ” — *George Eliot*
- ✚ „Adevărata prietenie rezistă timpului,distanței și tăcerii ” — *Isabel Allende*
- ✚ „Este îngrozitor să nu ai un prieten căruia să – i spui cât ești de fericit sau de trist. ” — *Panait Istrati*

Ce înseamnă prietenia? Voi enumera câteva din răspunsurile mai interesante ale GHIZILOR pe care i-am întrebat și rugat să mă ajute la acest articol.

- ✚ Prietenia înseamnă ajutorare, să-ti ajuți prietenul la greu si la bine.
- ✚ Prietenia este văzută ca fiind o relație caldă si plăcută care ne dă încredere în noi, ne dă curajul să acționăm în unele momente mai dificile.
- ✚ Prietenia este acea oază pe care o căutăm când suntem lipsiți de putere și speranță.
- ✚ Prietenia este ceva profund care nu ar trebui rostit cu atata usurinta.
- ✚ Prietenia este atunci când îți acoperi prietenul dacă a făcut ceva rău sau ceva in scop nobil.
- ✚ Prietenia este suferință.
- ✚ Prietenia adevărata nu este una virtuală.
- ✚ Prietenia este să- l cunoști pe călalalt în profunzime.
- ✚ Prietenia adevărată este atunci cand unul, chiar dacă te cunoaște bine, continuă să te placă. De foarte multe ori prietenii iau nastere foarte rapid, bazandu-se pe lucruri comune (de exemplu, aceeasi preferinta in materie de muzica, acelasi mod de a petrece timpul liber, acelasi mod de gandire si altele asemenea). Cu siguranta, acest fapt ajuta foarte mult la crearea unei prietenii, la mentinerea ei, dar sigur nu este de ajuns. Faptul ca se impartasesc aceleasi opinii si preferinte nu asigura o legatura de durata.
- ✚ Pentru ca o prietenie sa fie de calitate, e important ca fiecare sa contribuie cu ce are mai bun si sa-l completeze pe celalalt si astfel "produsul" va fi unul reusit. De asemenea, un lucru foarte important pentru o prietenie adevarata este renuntarea la dependenta. Fiecare are nevoie de momentul sau, de intimitatea sa si de ritmul propriu pentru a actiona. In prietenie, aceste lucruri sunt adesea omise.
- ✚ Prietenia presupune o atitudine de bunăvoință reciprocă, suport reciproc la nevoie sau în criză de loialitate, buna-credință și altruism. Relația de prietenie se bazează pe încrederea reciprocă.
- ✚ Dacă ai măcar un prieten adevărat te poți considera un om bogat.

- ✚ Prietenia – Cel mai de preț lucru de pe pământ. Dacă nu ai prietenie și dacă nu oferi prietenie te poți considera un om sărac, indiferent de bogățiile materiale pe care le deții. Gândește-te cum este să ți se întâmple un lucru bun și frumos în viață și să nu ai cu cine să-l împărtășești și cu cine să-l sărbătorești.
- ✚ Prietenia este cea ne ajută să ne completăm unul pe celălalt și ne oferă un permanent sentiment de siguranță.
- ✚ Prietenul adevărat este acela care te simte când nu ești în apele tale.
- ✚ Adevărata comoară a vieții .este prietenia.
- ✚ Prietenia adevarata exista intre persoanele care se cunosc de ceva timp.
- ✚ Este dificil să fii singur, să nu ai un prieten căruia să-i vorbești, care să te ajute la teme ,să nu ai cu cine să-ți împarți bucuriile, să nu ai un umăr pe care sa plângi.
- ✚ Prietenul va spune întotdeauna adevărul , chiar dacă te doare și te ajută necondiționat.

Toate aceste gânduri ale unor „omuleți,, de 14-15 ani mi –au plăcut și m-au pus pe gânduri.....vârsta nu contează,gândim și simțim la fel.

Consider ca o provocare a prieteniei , *relația profesor –elev*, să știi să-i fii profesor,mentor dar și prieten,astfel încât relația de prietenie între noi și elevi să nu fie înțeleasă greșit,să se bazeze pe într-ajutorare și respect reciproc,iar problemele ce apar în colectiv să fi depășite , datorită unei comunicări bune.

Petale de Mărțișor-activitate literar-artistică

Prof.Ciubotaru Adriana

Școala Gimnazială Miron Costin,Galați

Activitatea a avut ca scop înțelegerea importanței familiei în viața copiilor și mai ales implicarea deosebită a mamei în educație și în formarea personalității adulților de mâine.

Un clopoțel răsună gîngăș în palma mea,

E pentru tine ,mamă,

În dar de ziua ta.

Frumosul ghiocel aduce pe petale

Surâsul meu și razele de soare.

(Susanu Sebastian)

Clipele magice ale copilăriei sunt fermecate când vocea ta domoală mă dojenea sau mă încuraja,Draga mea mamă,o dată pe an simt cât de mult te prețuiesc pentru că există dascălii mei care ,oprindu-se din iureșul lectiilor, ne îndrumă către cele mai prețioase ființe din viața noastră.*Mama.Familia.*Și îți ofer toată dragostea mea Cred că nu s-au inventat atâtea cuvinte care să transmită toată iubirea și respectul pe care ți-l port și de aceea mă folosesc de orice moment pentru a-ți arata sentimentele mele .

Te privesc și îmi găsesc liniștea. Binecuvântarea ta este lumina mea. (Teodor Anda)

Suflet prețios și bun a cărui inimă bate doar pentru mine, pentru a-mi fi bine și pentru ca toate dorințele mele să se împlinescă. (Simion Bianca)

Dragă mamă, cred că Dumnezeu a pus într-o mamă toată lumina și bunătatea și înțelepciunea lumii din care să îmi iau puterea de a crește mare.

(Dragomir Alecsia).

Îmi amintesc când erai tânără. Erai frumoasă.

Azi ești și mai frumoasă. Ești mama mea.

(Ilie Vladut)

Cerul s-a strâns în ochii tăi. Lumina vine din inima ta.

Dragostea ta e aerul meu.

(Cristian Andrei)

COPILUL ȘI RELAȚIILE DE PRIETENIE

Prof. înv.preșc. Pascale Alina

Prof.în.v.preșc. Sbîngu Andreea

Grădinița „ Codruța” Galați

Motto: „Prietenia – floarea cea mai rară din lume”(M.Sadoveanu)

Relațiile de prietenie, la orice vârstă, sunt adevărate surse de lecții de viață, al căror rol este bine să nu fie minimalizat. Deși obiceiurile negative pe care copiii le pot prelua de la prietenii lor sunt mai evidente și mai ușor de criticat, copilul câștigă din relațiile de prietenie lucruri, nu atât de vizibile, dar esențiale pentru dezvoltarea sa.

Care sunt lecțiile pe care le învață copilul de la prietenii sai?

1.Învăță mai multe lucruri despre el însuși.

Într-un grup de prieteni, copilul are ocazia să se compare cu ceilalți, să experimenteze situații noi și să ia decizii singur. Toate aceste situații sunt ocazii de a învăța mai multe despre el însuși și de a-și forma o imagine mai corectă despre sine.

2. Învăță importanța confidențialității.

Relațiile de prietenie se bazează pe încredere și înseamnă uneori și păstrarea unor secrete.

4. Învăță că aparențele nu contează.

Prejudecățile influențează mult relațiile dintre adolescenți și copii. Este posibil ca fiul sau fiica ta să își dea seama că „tocilarul clasei”, este de fapt un coleg interesant și un prieten adevărat sau că un coleg „popular”, pe care colegii îl admiră atât de mult, nu este un prieten pe care și-l dorește cineva.

Poate învăța că diferențele interetnice, de ordin financiar sau religios nu sunt atât de importante atunci când e vorba de relațiile dintre oameni. Nejudicarea oamenilor după aparențe și tratarea lor în mod egal este o lecție importantă pentru orice copil.

4. Învăță să spuna „nu”.

Oricâte sfaturi i-ai da și oricât de mult l-ai ajuta să își formeze abilitatea de a refuza propunerile de comportamente de risc (consumul de tutun, de alcool sau de droguri), nimic nu se compară cu experiența de a le refuza într-un grup de prieteni. A spune „nu”, cu riscul de a nu mai fi acceptat într-un grup social, este unul dintre pașii către independență.

5. Învață să comunice.

Relațiile de prietenie sunt adevărate lecții de comunicare. Copilul învață cum să comunice fără a-l jigni pe celalalt, învață importanța faptului de a fi ascultat și de a-l asculta pe cel de lângă el și își exersează capacitatea de a-și susține punctul de vedere într-un mod asertiv.

6. Învață că propriii părinți nu sunt chiar atât de „răi”.

Adolescenții au tendința de a-și critica părinții și de a-i judeca mai aspru decât este cazul. Cunoscând și alți copii de vârsta lui, copilul va ajunge să aprecieze mai mult propria familie, putând descoperi la un moment dat ca alți copii au într-adevar probleme mai grave de familie.

7. Învață ce înseamnă să pierzi un prieten.

Inevitabil, unele relații de prietenie din copilărie se încheie, fie datorită unui conflict, fie pentru că prietenii nu mai au atât de multe lucruri în comun. De multe ori, încheierea unei prietenii este un lucru dureros, dar, după ce va trece de această experiență, copilul va învăța cum să îi facă față pe viitor.

8. Învață cât de important este să ajuți și să fii ajutat.

Fie că este vorba de o problemă la școală sau de o experiență emoțională negativă, copilul învață de la prietenii săi cât de important este să aibă pe cineva aproape și să fie aproape cuiva care are nevoie de el.

9. Învață cum este să fie acceptat și apreciat așa cum este el.

Prietenia adevărată înseamnă să poți fi tu însuși în prezența unei alte persoane și să permiți celeilalte persoane să fie ea însăși, cu defectele și calitățile pe care le are.

MARTIE- LUNA TRIFOIULUI

Prof Mihela Enuță

Grădinița P.P. Nr. 36

Dintre simbolurile vegetale ancestrale geto-dace putem aminti: Pomul Vieții, Floarea Vieții, Trandafirul Heraldic și Trifoiul cu patru foi sau Floarea Scut. Acesta din urmă apare chiar pe scutul regelui Decebal de pe Columna lui Traian de la Roma, pe Monumentul de la Adamclisi (Biserica Omului) și pe cupola mausoleului mormânt al Regelui trac-odris Seuthes III de la Kazanlak – Bulgaria (aici apare trifoiul cu patru foi, colorat în roșu, galben și albastru, ca și tricolorul nostru din ziua de astăzi).

Simbolul trifoiul cu patru foi este unul special. La aproximativ 10.000 de trifoiuri cu trei frunze există un singur trifoi cu patru frunze. Cea de-a patra frunză este considerată a fi șansa și norocul accidental al omului, sau intervenția divinității în destinul găsitoreului (celui ce îl posedă).

Legenda spune că cele patru frunze ale sale reprezintă: speranța, credința, dragostea și norocul. Mărțișoarele pe care le vor anina în piept fetele și femeile la început de martie simbolizează venirea primăverii, dar și a norocului. Sosirea primaverii le intampina pe doamne și domnișoare cu un splendid snur în două culori reprezentând iubirea și puritatea. Simbolul norocului însoțește și ziua de 1 Martie, sub formă de mărțișor. Trifoiul cu patru foi și șnurul alb-roșu reprezintă o combinație cu dublu simbol: noroc și un nou început.

Unitatea Zâmbăreților a sărbătorit debutul primăverii 2017 cu zâmbetul pe buze, energie pozitivă și surprize de mărțișor. Sperand ca cel care îl va primi în dar un set cu trifoi cu patru foi va avea parte de multa iubire, sănătate, prosperitate și va fi protejat de energiile negative, am ales simbolul trifoiului în confecționarea mărțișoarelor magice, dar și a felicitărilor de primăvara.

Micuții ghizi Zâmbăreți așteptau cu nerăbdare data de 1 martie pentru a putea oferi, dar și primi măștișoare. Băieții au oferit cu drag tuturor fețitelor câte un măștișor prins de un șnur alb-roșu. Fetele i-au răsplătit cu un pupic și si-au etalat colecția de măștișoare care mai de care mai frumoase și mai valoroase prin forma și culoare. Apoi au trecut la confecționarea măștișoarelor lucrate manual pentru mămicile lor cu mare migală și dragoste.

Știind că luna martie a fost desemnată *luna trifoiului* în Calendarul Național al Asociației Ghidelor și Ghizilor din Romania am întâmpinat primavara cu activitatea **MĂȘTIȘOARE CU NOROC un atelier creativ cu scop caritabil**, în cadrul căruia copiii ajutați și îndrumați de către părinți ca parteneri de sprijin s-au întrecut în confecționarea unor măștișoare și felicitări ce au avut ca element principal trifoiul pentru ajutorarea familiei gălățene aflate în dificultate după ce le-a luat casa foc.

ZIUA TRIFOIULUI a fost plină de dans și voie bună pentru Zâmbăreți. Au cântat, au dansat și au jucat jocuri interactive alături de părinți care sau simțit tare norocoși ca au putut crea micii ghiduși.

Campania - VOLUNTAR PENTRU O ZI a venit la sugestia părinților de a cumpara micile minuni lucrate manual de către Zâmbăreți și partenerii lor de sprijin în cadrul atelierului creativ organizat cu ocazia Zilei Trifoiului.

Fiecare copil a cumpărat cu ajutorul părinților câte un mărtișor sau câte o felicitare cu trifoiul norocos, banii urmând a fi donați în scop umanitar unei familii nevoiașe din Galați. Am reușit astfel să strângem de la copii pentru copii suma de 245 Ron din care părinții inimoși au achiziționat fructe, legume și alimente de baza pentru cei aflați în dificultate.

Participarea în cadrul **proiectului** național cu participare internațională **NATURA INSPIRĂ ȘI DĂRUIEȘTE**, editia a XVI-a, martie 2017, înregistrat CAERI, alături de unitățile școlare partenerie din Polonia, Turcia, Anglia, Bulgaria, Ucraina, Italia, Germania și Republica Moldova, dar și din Romania ne-a onorat și în acest an.

Vernisarea expoziției a debutat cu un program artistic format din cântece, versuri și dansuri, oferit de copiii de la Grădinița nr.36 Galați (ed. Enuță Mihaela) și Grădinița „Licurici” Galați (ed. Nicoleta Lăcustă)

După ce ghidușii le-au cântat tuturor participantelor la activitate câteva cântecele dedicate zilei femeii la **Complexul Muzeal de Științele Naturii „Răsvan Angheluță” Galați** s-a deschis expoziția **„UN ZÂMBET, O FLOARE ȘI UN PIC DE CULOARE”**, manifestare care se constituie într-un adevărat salon internațional al Mărțișorului – fiind expuse sute de mărțișoare și felicitări din România, Bulgaria și Republica Moldova, toate realizate de copii. Acțiunea este la cea de a XVI-a ediție și este coordonată de înv. **Chiroșcă Angela și Cornelia Onofrei** de la Școala Gimnazială nr. 29 Galați.

Pe lângă scopul educativ de păstrare a tradiției Mărțișorului în România, organizatorii și-au propus, ca în fiecare an, să dea un caracter umanitar acestei expoziții prin vânzarea tuturor mărțișoarelor expuse, banii rezultați urmând a fi donați familiei Vasilenco din Galați, care la începutul lunii februarie și-a pierdut casa în urma unui incendiu. Astfel, cei care vor să-i ajute pe membrii familiei Vasilenco să-și refacă locuința, pot cumpăra o felicitare sau un mărțișor, cu cel puțin 1 leu, lăsând banii în urna pentru donații aflată în zona expoziției.

EXPOZIȚIA -TRIFOIUL PRIETENIEI- organizata de Centrul Local AGGR Galați în cadrul Casei de Cultura a Sindicatelor cu mărțișoare, felicitări și desene ale copiilor a fost realizată pe 6 martie 2017.

În cadrul activității au participat doua unități curcubeu: *Fluturașii* de la Grădinița Nr. 20 Galați, lider Luiza Tolea și *Zâmbăreții* de la Grădinița Nr. 36 Galați, lider Mihaela Enuță care au desfășurat un scurt program artistic destinat ghidelor gălățene, doamnei inspector Oana Enache, doamnei scriitor Angela Baciu dar și părinților prezenți la activitate, urmat de vernisajul expoziției.

În finalul activității cele două unități au făcut schimb de trifoale în speranța că dacă primești trifoilul găsit de altcineva, norocul ți se dublează

Atâta timp cât vom fi mândri de tricolorul nostru strămoșesc și vom reînvia și respecta simbolurile geto-dace ancestrale, mai avem o șansă de a fi ce am fost odată.

Noi suntem din neamul celor care au găsit trifoilul cu patru foi...

Prietenul

Silvia Draga- eleva

Școala Gimnazială Slobozia Conachi

Prietenul nu este o simplă persoană.

Prietenul este acel om care îți este alături la bine și la greu

.Este acea persoană care , indiferent de obstacol trece împreună cu tine peste el.

Dacă te simți singur ,el o să vină la tine

.De te simți trist ,o să facă orice să te înveselească.Ești fericit?

O să fie fericit și el.Este greu să iei decizii de unul singur?

O să le luați împreună.Nu ești sigur că vei reuși? Prietenul te încurajează,nu te trage în jos.

FLOPI SI APA

MICROSCENETA ECOLOGISTA

PROF. Mihaela Enuta

Gradinita P.P.Nr.36, Galati.

Povestitor:

Intr-un lac ,intr-o padure
Flopi sta si se gandeste
Ca sa plece in vacanta
Cu melcul ce-l insoteste
Dupa un timp ei se opresc

Melcul:

Nu mai pot sa merg cu tine
Ca sunt tare obosit
Du-te singur mai departe
Eu ma pun pe odihnit

Flopi

Vai si eu sunt obosit
Nu mai merg dar am sa zbor

Melcul:

Zbori cu bine fratioare
Pazesc eu sacul cu mancare

Flopi

Vai!ce tot frumos se vede
Iar prin el curge un rau

Ma duc sa inot putin

Povestitorul:

Vesel Flopi intra-n apa

Si-ntalneste chiar un peste

Flopi:

Ce mai faci domnule Peste?

Pestele:

Nu prea bine ,sunt bolnav

Apa e murdara aici

Flopi:

-Nu te cred ;e asa de bine

Vai de mine!!!Ajutor

Mi-e rau tare;am sa mor

Doi copii:

Flopi nu te mai

Ajutor noi iti vom da

Leaga-te cu sfoara asta

Si apoi te-om ridica

Flopi:

Multumesc ,multumesc

Apa raului murdara

M-a imbolnavit de tot

-Puteti sa ma vindecati?

Copil II

Sigur tata te ajuta

Am acasa un acvariu
Cu apa limpede curata
Cand o sa ajungi in el
Boala iti va trece-ndata

Copil I:

Tata ,de ce e asa murdara apa din rau?
Iar pe Flopi saracutul
Era sa-l omoare zau?

Tata:

Oameni rai si fara minte
Murdaresc raul usor
Aruncand in el gunoaie deseori

Copiii:

-Spune ,spune draga tata
Noi ce trebuie sa facem
Sa pastram apa curate

Tata

Hartii, sticle si borcane
In apa sa n-aruncati
Cu putina apa-n baie
Voi puteti sa va spalati
Folositi cu grija apa
Nu trebuie sa o irositi

De cate ori este nevoie

S-o economisiti

Copiii:

Promitem ca de azi inainte

Raul il vom proteja

Flopi:

Asta este foarte bine

In rau vom putea –nota

Cu prietenii mei pestii

Bucurosi ne vom juca

